

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:
Bygger grundvalar som
varar, s 12

Döpt av vatten och eld,
s 18

Kämpar för mitt
äktenskap, s 28

Gå och fiska, s LS12

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, Gary J Coleman,
Yoshihiko Kikuchi

Verkställande direktör: David L Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jennifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Linda Stahle Cooper, LaRene Porter
Gaunt, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odekerk,
Judith M Paller, Vivian Paulsen, Richard M Romney, Jennifer
Rose, Christy Rusch, Don L Searle, Roger Terry, Janet
Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb
Chefssekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G Brown,
Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J
Pixon

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Kärlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusgatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret
i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms
och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2006 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

August 2006 Vol. 130 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at
additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, AUGUSTI 2006

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Ledda av andliga pionjärer
Thomas S Monson
- 9 "Jag heter också Paul Koelliker" *Paul E Koelliker*
- 10 Evangeliets fullhet: Livets mening
- 18 Den Helige Andens gåva: Vad varje medlem bör veta *Boyd K Packer*
- 25 Besökslärarnas budskap:
Skydda familjen **2** Ledda av
andliga
pionjärer
- 28 Min makes beroende
Anonym
- 34 I Herrens tjänst
William R Walker
- 40 Sista dagars heliga berättar
Tills jag fann sanningen *Triny Jovel*
Spela för Betsy *Jessica Martinez*
"Jag tittade på dig" *Lynn Jensen*
- 48 Brev till redaktionen

PÅ OMSLAGET

Foto Adam C Olson.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Foto R Val Johnson.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Med hjälp av dessa förslag kan
du använda Liahona för
att förbättra din under-
visning i klassrummet
och din undervisning
hemma.*

**"Den Helige
Andens gåva: Vad**

varje medlem bör veta", s 18:

Rita några bilder av välbekanta
föremål eller skriv några vanliga
uttryck på olika papperslappar
och vik alla lappar på mitten. Visa
en halva och låt de andra familje-
medlemmarna gissa vad som finns
på den andra halvan. Läs profeten

Joseph Smiths citat i artikeln och
diskutera varför ett dop enbart i
vatten är ofullständigt. Ge varje
familjemedlem i uppgift att
läsa en del av artikeln och
sedan förklara vad delen
undervisar om den
Helige Anden.

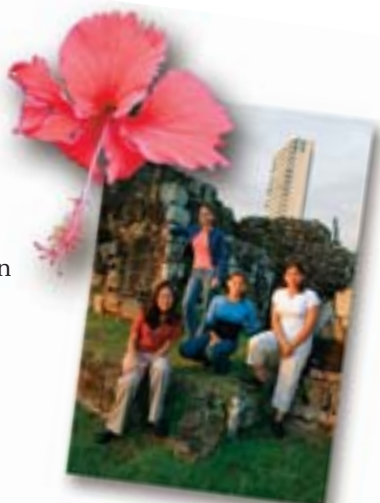
"Surfa på farligt vatten", s 26:

Gör flera varningsflaggor av papper.
Låt familjemedlemmarna skriva ner
olika normer på flaggorna när ni har
gått igenom berättelsen. Förslagen
kan komma från skrifterna, general-
konferensen, *Vägledning för de
unga* eller från lokala ledare. Sätt

FÖR UNGDOMAR

- 12 Personlig tillväxt i Panama
Adam C Olson
- 16 Plikt mot Gud: Bygga andliga fort
Adam C Olson
- 26 Surfa på farligt vatten
Greg Burgoyne
- 32 På ett ryskt tåg
AmyLyn Woolley Reynolds
- 39 Affisch: Kommer du ingenstans?
- 44 Frågor och svar: Varför är livet så svårt? Kommer det aldrig något avbrott från alla prövningar? Hur kan jag härda ut?
- 47 Visste du det här?

12 Personlig tillväxt i Panama

När du letar efter VDR-ringen som finns gömd i det här numret, tänk då på att alltid hålla dina böner.

upp flaggorna runtom i hemmet.

"I Herrens tjänst", s 34: Skriv ner olika ämbeten i kyrkan på papperslappar och dela ut dem till familjemedlemmarna. Be dem berätta på vilket sätt de kan verka i ämbetet. Återge broder Dai Endos berättelse och vittna om att det inte är var du tjänar utan hur som är viktigt. Läs sista stycket i artikeln och uppmana familjemedlemmarna att följa principerna som nämns där.

"Varje steg ett steg i tro", s LS2: Rita några fotsteg på ett papper och skriv "Varje steg ett steg i tro" på varje fotsteg. Berätta hur broder

Giles utövade tro under hela sitt liv. Skriv mellan fotstegen olika prövningar som vi kan få och be familjemedlemmarna berätta hur de kan använda sin tro för att klara av dessa prövningar.

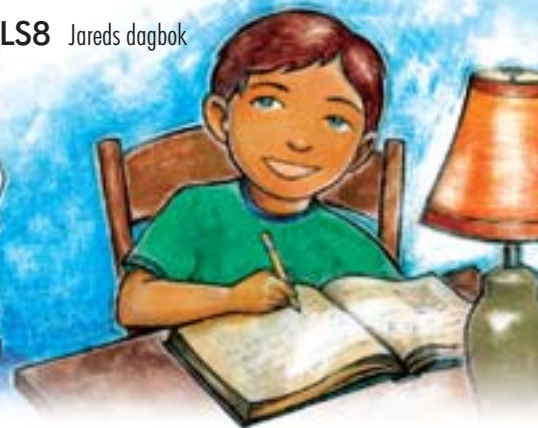
"Jareds dagbok", s LS8: Be familjemedlemmarna att ta med sin dagbok till familjens hemafton, eller dela ut pappersark till dem som inte har någon dagbok. Läs berättelsen högt. Be familjemedlemmarna att antingen skriva om eller rita bilder av dagen som varit så som Aaron och Jared gjorde. Vittna om betydelsen av att skriva dagbok.

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Varje steg ett steg i tro *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Skrifterna visar vägen
Linda Magleby och Elizabeth Ricks
- LS6 Från president Wilford Woodruffs liv: Lyssnar till Anden
- LS8 Jareds dagbok *Lilia M Crouch*
- LS11 Särskilt vittne: Gissa vem!
- LS12 Söndagslådan: Fiska efter fakta i Gamla testamentet
- LS14 Nya vänner: Modiga i evangeliet – Eduardo, Mariana och Marcella Dourado från Recife i Brasilien

LS8 Jareds dagbok

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Målsättningar, 12, 16
Apostlar, LS11	Omvändelse, 18, 28, 40
Besöksundervisning, 25	Personlig tillväxt, 12
Dagböcker, LS8	Pionjärer, 2
Dop, 18	Plikt mot Gud, 16
Exempel, 12, 16, 43	Pornografi, 28
Familjen, 25	Primär, LS4
Frälsningsplanen, 10	Prövningar, 44, LS2
Gamla testamentet, LS12	Sabbatsdagen, 43, LS12
Handlingsfrihet, 26	Självdisciplin, LS14
Helige Anden, den, 18, 41	Skriftstudier, LS4
Inspiration, 18, 28, 41, LS6	Släktforskning, 9
Jesus Kristus, 2	Tjänande, 34, 41
Jordelivet, 10	Tro, 10, 16, LS2
Kallelser, 34	Tusenårsriket, 47
Ledarskap, 2, 34	Utveckling, 12, 16, 39
Lydnad, 10, 26, LS4	Vittnesbörd, 32
Missionsarbete, 32	Woodruff, Wilford, LS6
Mod, 2, LS14	Äktenskap, 28
Musik, 41	

Ledda av andliga pionjärer

PRESIDENT THOMAS S MONSON
förste rådgivare i första presidentskapet

Isommar är det 159 år sedan det tillfälle då pionjärerna, under Brigham Youngs inspirerade ledarskap, kom in i Stora Saltsjödalen och han förkunnade: "Det här är rätt plats – kör vidare."¹

Vi hedrar ofta denna historiska resas stora ledare och följeslagare, men jag vill rikta uppmärksamheten mot andra "pionjärer" som har färdats längs samma väg. I det sammanhanget vill jag stanna upp och begrunda lexikonets definition av ordet *pionjär*: "En som går före och banar väg eller öppnar upp en väg för andra att följa."²

Låt oss gå tillbaka i tiden och färdas till andra platser så att vi kan se på flera som jag anser uppfyller de höga kraven för att kallas *pionjär*:

En sådan var Mose. Han uppföstrades vid Faraos hov och var bevandrad i all egyptiernas visdom och han blev mäktig i ord och gärning. Man kan inte tala om Mose, den store laggivaren, utan att nämna de stentavlor Gud gav honom och på vilka fanns skrivna de tio budorden. De var bindande då – de är bindande nu.

Mose utstod ständiga besvikelser då några av hans betrodda efterföljare återgick till sitt tidigare sätt att leva. Fastän han var besviken på deras handlingar, älskade han dem och ledde dem, Israels barn, från deras egyptiska fångenskap. Mose var förvisso en pionjär.

En annan som uppfyller kraven var Rut, som lämnade sitt folk, sin släkt och sitt land för att följa sin svärmor Noomi – för att dyrka Jehova i hans land och ta till sig hans folks levnadssätt. Hur viktig var inte Ruts lydnad mot Noomi och det därav följande äktenskapet med Boas varigenom Rut – en främling och moabitisk konvertit – blev farfarsmor till David och således en av Jesu

Kristi förfäder.

Den bok i bibeln som bär hennes namn innehåller ett språk i poetisk stil som återspeglar hennes anda av beslutsamhet och mod. "Men Rut svarade: 'Tvinga mig inte att lämna dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud.

Där du dör vill också jag dö, och där vill

Mose utstod ständiga besvikelser då några av hans betrodda efterföljare återgick till sitt tidigare sätt att leva. Fastän han var besviken på deras handlingar, älskade han dem och ledde dem från deras egyptiska fångenskap. Mose var förvisso en pionjär.

jag bli begravd. HERREN må straffa mig både nu och senare om något annat än döden skulle skilja mig från dig.’”³

Ja, den ädla Rut var en pionjär.

Andra trofasta kvinnor uppfyller också kraven, till exempel Maria, Jesu mor, Maria från Magdala, Ester och Elisabet. Låt oss inte förbise Abraham, Isak och Jakob, eller underlåta att ta med Jesaja, Jeremia, Hesekiel och några från senare tider.

En som gick före

Vi minns Johannes Döparen. Hans kläder var enkla, hans liv asketiskt, hans budskap kort: tro, omvändelse, dop genom nedsänkning och förlänandet av den Helige Anden genom en myndighet större än den han själv hade. Han förkunnade: ”Jag är inte Messias. Jag är sänd framför honom.”⁴ ”Jag döper er med vatten. Men det kommer en som är starkare än jag ... Han skall döpa er i den helige Ande och i eld.”⁵

Jordanfloden är den historiska mötesplats dit Jesus kom ner från Galileen för att döpas av Johannes. Först sade Johannes till Mästaren: ”Det är jag som behöver döpas av dig, och du kommer till mig.”⁶ Jesus sade: ”’Så bör vi uppfylla all rättfärdighet’ ... När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vatten. Och se, himlen öppnades, och han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom. Och en röst från himlen sade: ’Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.’”⁷

Johannes förkunnade och lärde: ”Se Guds lamm, som tar bort världens synd.”⁸

Om Johannes sade Herren: ”Bland dem som är födda av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen.”⁹

Liksom så många andra pionjärer genom historien, bar Johannes martyrkronan.

Frälsarens apostlar

Många som var pionjärer i anda och gärning kallades av Jesus att vara hans apostlar. Mycket kunde sägas om var och en av dem.

Petrus var bland de första av Jesu lärjungar. Petrus, fiskaren, lade vid den gudomliga kallelsen sina nät åt sidan och hörsammade Mästarens förkunnelse: ”Följ mig, så skall jag göra [dig] till människofiskare.”¹⁰ Jag kan aldrig tänka på Petrus utan att beundra hans vittnesbörd om Herren: ”Du är Messias, den levande Gudens Son.”¹¹

Johannes den älskade är den ende av de tolv om vilken det skrivits att han var närvarande vid Kristi korsfästelse. Från det ohyggliga korset yttrade Jesus den stor-slagna kallelsen till Johannes, syftande på sin mor Maria: ”Se din mor”,¹² och till Maria: ”Se din son”.¹³

Apostlarna gick före och visade andra den väg de skulle följa. De var pionjärer.

Historien visar emellertid att de flesta människor inte kom till Kristus, inte heller följde de den väg han undervisade om.

Herren korsfästes, de flesta av apostlarna dödades, sanningen förkastades. Upplysningens klara solljus gled undan och den svarta nattens växande skuggor omslöt jorden.

Generationer tidigare hade Jesaja profeterat: ”Mörker skall övertäcka jorden och töcken folken.”¹⁴ Amos hade förutsagt hungersnöd i landet: ”Inte en hunger efter bröd, inte en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord.”¹⁵ Historiens mörka tidsålder tycktes aldrig ta slut. Skulle inga himmelska budbärare visa sig?

Sökande efter ljus

I sinom tid försökte ärliga män med längtande hjärtan, med fara för sitt eget liv, fastställa viktiga riktmärken för att kunna finna den sanna vägen. Reformationens morgon grydde, men stigen som låg framför var svår.

***Johannes sade till
Mästaren: "Det är
jag som behöver
döpas av dig, och du
kommer till mig."
Jesus svarade: "Så
bör vi uppfylla all
rättfärdighet."***

Förföljelserna blev svåra, personliga uppoffringar överväldigande och priset högre än man kunnat beräkna. Reformatorerna var pionjärer som røjde väg i vildmarken i ett desperat sökande efter de lärdomar som gått förlorade och som de ansåg skulle leda mänskligheten tillbaka till de sanningar Jesus lärde.

Wycliffe, Luther, Hus, Zwingli, Knox, Calvin och Tyndale var alla pionjärer under reformationstiden. Tyndales ord till sina belackare är kännetecknande: "Jag skall göra så att en gosse som kör plogen vet mer om skriften än du gör."¹⁶

Sådana var de stora reformatornas lärdomar och liv. Deras gärningar

var heroiska, deras bidrag många, deras uppoffringar stora – men de återställde inte Jesu Kristi evangelium.

Om reformatörerna kunde man fråga: "Var deras uppoffringar förgäves? Var deras strävan fåfång?" Jag svarar med ett noga övervägt "nej". Bibeln var nu inom räckhåll för folket. Var och en kunde bättre finna sin väg. Tänk om bara alla kunnat läsa och alla kunnat förstå! Men några kunde läsa, och andra kunde höra, och alla kunde nå Gud genom bönen.

Återställsens länge väntade dag kom verkligen.

Petrus, fiskaren, lade vid den gudomliga kallelsen sina nät åt sidan och hörsammade Mästarens förkunnelse: "Följ mig, så skall jag göra [dig] till människofiskare."

Jairus kom till
Mästaren och
sade: "Min dot-
ter ligger för döden.
Kom och lägg hän-
derna på henne, så
blir hon frisk och
får leva."

Men låt oss se på denna betydelsefulla händelse i världens historia genom att minnas vittnesbördet från bondpojken som blev en profet, vittnet som var där – Joseph Smith.

En morgon gryr

Joseph beskrev denna upplevelse så här: "En dag [läste jag] i Jakobs brevs första kapitel och femte vers: *Men om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given.*"¹⁷

"Omsider kom jag till slutsatsen, att jag antingen

måste förbliva i mörker och villrådighet eller ock följa Jakobs råd att bedja till Gud ...

Jag [gick] ut i skogen för att försöka. Det var på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren adertonhundratjugo ...

Jag [föll] ned på mina knän och började uppsända mitt hjärtas begär till Gud ...

Jag [såg] en ljuspelare mer strålande än solen alldeles över mitt huvud, och den sänkte sig gradvis, tills den vilade på mig ...

När ljuset vilade på mig, såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsa all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig, nämnande mig vid namn, och sade, pekande på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom.*"¹⁸

Fadern och Sonen, Jesus Kristus, hade visat sig för Joseph Smith. Tidernas fullhets utdelnings morgon hade kommit och skingrat mörkret från forna generationers andliga natt.

Volymen har skrivits om Joseph Smiths liv och gärning, men en återblick på några viktiga händelser kan kanske räcka: Han fick besök av ängeln Moroni. Från de dyrbara plåtar han leddes till översatte han Mormons bok, med dess nya vittne om Kristus för hela världen. Han var redskapet i Herrens hand genom vilken kom mäktiga uppenbarelser som rörde grundandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Under sin verksamhet besöktes han av Johannes Döparen, Mose, Elia, Petrus, Jakob och Johannes, för att alltings återställelse skulle kunna ske. Han utstod förföljelser. Han led svårt, liksom hans efterföljare. Han litade på Gud. Han var sin profetiska kallelse trogen. Han påbörjade en förunderlig missionsverksamhet för hela världen som i dag för ljus och sanning till människosläktets själar. Till sist led Joseph Smith martyrdöden, liksom hans bror Hyrum gjorde.

Joseph Smith var i sanning en pionjär.

En som förändrade världen

Då vi vänder historiens blad i skrifterna från början till slut, lär vi oss om pionjärerens pionjär – Jesus Kristus. Hans födelse var förut-sagd av forntida profeter. Hans inträde på livets scen kungjordes av en ängel. Hans liv och hans gärning har förändrat världen.

Med födelsen av barnet i Betlehem kom en stor gåva, en makt starkare än vapen, en rikedom mer varaktig än Cesars mynt. Det barnet skulle bli konungarnas Konung och herrarnas Herre, den utlovade Messias, ja, Jesus Kristus, Guds Son. Han föddes i ett stall och lades i en krubba. Han kom från himlen för att leva på jorden som en dödlig människa och för att grunda Guds rike. Under sin verksamhet på jorden lärde han människorna den högre lagen. Hans härliga evangelium omformade världens tänkande. Han välsignade de sjuka. Han gjorde så att den lame kunde gå, den blinde se, den döve höra. Han till och med uppväckte döda.

En mening ur Apostlagärningarna sammanfattar det hela: Jesus "gick omkring och gjorde gott ... ty Gud var med honom".¹⁹

Han lärde oss att be: "Fader vår, som är i himlen.

Helgat blive ditt namn. Komme ditt rike. Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen."²⁰

I den trädgård som kallas Getsemane, där hans lidande var så stort att blod flöt ur hans porer, vädjade han och bad: "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din."²¹

Han lärde oss att tjäna: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig."²²

Han lärde oss förlåta: "Jag, Herren, förlåter vem jag vill, men av eder fordras det, att I skolen förlåta alla människor."²³

Han lärde oss älska: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du skall älska din nästa som dig själv."²⁴

Som den sanne pionjär han var, sade han: "Kom ... och följ mig."²⁵

Låt oss gå till Kapernaum. Där kom Jairus, en synagogföreståndare, fram till Mästaren och sade: "Min dotter ligger för döden. Kom och lägg händerna på henne, så blir hon frisk och får leva."²⁶ Så kom nyheten från föreståndarens hus: "Din dotter är död."²⁷

Kristus svarade: "Var inte rädd. Tro endast."²⁸ Han kom till huset, gick förbi de sörjande och sade till dem: "Varför skriker ni och gråter? Flickan är inte död. Hon sover." Då hånskrattade de åt honom,²⁹ eftersom de visste att hon var död. "Han drev ut allesammans ... Och han tog [hennes] hand och sade till henne: ... 'Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!' Genast steg flickan upp och började gå omkring ... och de blev utom sig av häpnad."³⁰

I den trädgård som kallas Getsemane, där hans lidande var så stort att blod flöt ur hans porer, vädjade han och bad: "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din."

Den förste att uppstå

Det är en känslomässig påfrestning för mig att återge de händelser som ledde fram till Mästarens korsfästelse. Jag ryser när jag läser Pilatus ord som svar på mängdens rop: "Korsfäst! Korsfäst honom!"³¹ Pilatus "tog ... vatten och tvättade sina händer i folkets åsyn och sade: 'Jag är oskyldig till denne mans blod. Ni får själva svara för det.'³² Jesus blev hånad. Man spottade på honom och en krona av törnen sattes på hans huvud. Han fick ättiksvin att dricka. De korsfäste honom.

Hans kropp lades i en lånad grav, men ingen grav kunde hålla kvar Herrens kropp. På morgonen den tredje dagen

gavs det välkomna budskapet till Maria från Magdala, till Maria som var Jakobs mor och till andra kvinnor som var med dem då de kom till graven, såg den stora stenen för ingången bortrullad och märkte att graven var tom. Två änglar sade till de gråtande kvinnorna: "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått."³³

Ja, Herren hade verkligen uppstått. Han visade sig för Maria. Han blev sedd av Kefas eller Petrus, och sedan av hans bröder, de tolv. Han sågs av Joseph Smith och Sidney Rigdon, som förkunnade: "Detta är det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever. Ty vi sågo honom på Guds högra sida."³⁴

Vår Medlare, vår Återlösare, vår Broder, vår Förespråkare inför Fadern dog för våra synder och för alla människors synder. Jesu Kristi försoning är den förut förordnade men frivilliga handling som utfördes av Guds enfödde Son. Han gav sitt liv som återlösande lösensumma för oss alla.

Hans mission, hans verksamhet bland människorna, hans undervisning om sanningen, hans barmhärtighetsgärningar, hans osvikliga kärlek till oss framkallar tacksamhet och värmer våra hjärtan. Jesus Kristus, världens Frälsare – Guds Son – var och är den främste pionjären, för han har gått före och visat alla andra den väg de bör följa. Må vi alltid följa honom. ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Be familjemedlemmarna att säga vad en *pionjär* är för något. Läs artikelns definition av ordet. Återge några av president Monsons exempel för att visa hur pionjärerna har banat väg för oss andligt sett. Be familjemedlemmarna berätta om personer som har banat väg för dem. Diskutera hur vi kan bevara pionjärandan och visa vägen för andra. Berätta om en "pionjär" som har varit betydelsefull i ditt liv.

2. Visa bilder av pionjärerna som nämns i artikeln. Låt familjemedlemmarna turas om att välja en bild och berätta hur personen som de valde var en pionjär. Fråga hur vi kan visa tacksamhet för det arv som dessa andliga pionjärer lämnade efter sig. Vittna om Frälsaren som "pionjärearnas pionjär".

3. Ta med familjen på en kort promenad. Stanna till på olika platser och återge exempel på pionjärer som president Monson berättade om. Läs definitionen av en pionjär och be någon att vägleda er hem igen. Uppmana familjemedlemmarna att sträva efter att vara pionjärer.

SLUTNOTER

1. Citerad i Wilford Woodruff, "Celebration of Pioneers' Day", *The Utah Pioneers* (1880), s 23.
2. *Oxford English Dictionary* (1971), "Pioneer", s 2182.
3. Rut 1:16–17.
4. Joh 3:28.
5. Luk 3:16.
6. Matt 3:14.
7. Matt 3:15–17.
8. Joh 1:29.
9. Matt 11:11.
10. Matt 4:19.
11. Matt 16:16.
12. Joh 19:27.
13. Joh 19:26.
14. Jes 60:2.
15. Amos 8:11.
16. Citerad i S Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale* – *Martyr, Father of the English Bible* (2004), s 47.
17. JS skrifter 2:11.
18. JS skrifter 2:13–17.
19. App 10:38.
20. Matt 6:9–10.
21. Luk 22:42.
22. Matt 25:40.
23. L&F 64:10.
24. Matt 22:37–39.
25. Luk 18:22.
26. Mark 5:23.
27. Mark 5:35.
28. Mark 5:36.
29. Mark 5:39–40.
30. Mark 5:40–42.
31. Luk 23:21.
32. Matt 27:24.
33. Luk 24:5–6.
34. L&F 76:22–23.

”Jag heter också Paul Koelliker”

ÄLDSTE PAUL E KOELLIKER
i de sjuttios kvorum

För flera år sedan reste min hustru och jag till Schweiz i hopp om att få lära oss mer om vår släkthistoria. När vi kom till staden Glarus, omkring 30 minuters

bilväg från Zürichsjön, upptäckte vi att vår hotellreservation hade kommit bort. Hotellportieren tyckte synd om oss och försökte hitta en annan plats för oss att bo på. Efter att ha ringt ett antal fruktlösa telefonsamtal sade han: ”Vänta lite. Det finns ett annat litet hotell inte så långt härifrån. Ägaren har varit i Förenta staterna. Jag ringer dit och ser om han har kommit tillbaka.” Och det gjorde han. Vi fick veta att ägaren hade kommit tillbaka samma dag och att hans hotell var helt tomt.

Det lilla hotellet låg precis vid foten av Alpena, på stranden vid en vacker sjö. Under en angenäm middag sade ägaren: ”Jag känner en Paul Koelliker. Han bor i Glarus.” Innan vi

visste ordet av satt vår nya vän i telefon och pratade med Paul Koelliker i Glarus. Mannen i andra änden frågade om jag var från Salt Lake City. När jag svarade att jag var det sade han: ”Jag har träffat den mannen förut.”

Och då mindes jag. Tjugofem år tidigare satt jag en dag vid mitt skrivbord i kyrkans kontorsbyggnad i Salt Lake City när telefonen ringde. Den som ringde talade engelska med stark tysk brytning och sade: ”Jag heter Paul Koelliker. Jag ser i telefonkatalogen att du heter Paul Koelliker. Jag skulle vilja träffa dig.” Jag gick tillsammans med min far och farfar för att träffa honom och vi hade en trevlig pratstund. Han gav mig några av våra förfäders namn, men vi kunde inte anknyta dem till vår släktlinje och vi träffades inte igen förrän under min resa till Schweiz.

Tidigt morgonen därpå åkte vi till hans kontor. Inte nog med att denne Paul Koelliker bodde i Glarus, han var också arkivchef i Glarus kanton. När jag berättade för honom att vi försökte hitta våra familjerötter sade han: ”Jag tror jag kan hjälpa er.” Han tog oss med till arkivet och visade oss böcker som var organiserade efter familj. Han sade: ”Jag

kan inte låta er kopiera något av det här. Ni måste skriva av det för hand.” Under de följande sju timmarna skrev vi så fort vi kunde.

Vi kom hem från vår resa till Schweiz med namnen på hundratals förfäder och utförde senare arbete för dem i templet. Vi visste att det fanns många fler namn som låg och väntade i arkivet i Glarus. Vår familj känner den andliga meningen att dessa namn väntar på oss. Jag vet att Herren hjälper oss hitta våra förfäder om vi bara handlar efter Andens maningar. ■

*Herren hjälper oss
när vi letar efter
våra förfäder om vi
bara lyssnar på
Andens maningar.*

Livets mening

Ett återkommande inslag om lärdomar som är unika för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Vi kan inte förstå meningen med detta jordiska liv – varför vi är här – om vi inte först förstår vilka vi är, varifrån vi kom, och vilken vår eviga bestämmelse är. Dessa sanningar, som vi finner i skrifterna och som återställts genom profeten Joseph Smith, lär oss att vi bokstaveligt talat är andebarn till Gud, att vi bodde hos honom i en föruttillvaro och att vi inom oss har gudomliga frön, möjligheten att bli lika honom. Detta var vår största önskan i föruttillvaron, och för att förverkliga denna önskan insåg vi att vi behövde lämna hans närhet, få en fysisk kropp,

lära oss att leva av tro, och genom Jesu Kristi försoning bli "undergivna, milda, ödmjuka, tåliga och kärleksfulla". (Se Mosiah 3:19.)

En fysisk kropp

"Adam föll, på det människorna skulle bli till, och människorna äro till för att hava glädje." (2 Nephi 2:25) Men vi kan inte uppnå den eviga glädje som vår himmelske Fader har om inte vi också har en förhärligad, uppståndens, fysisk kropp. "Elementerna äro eviga", sade Herren, "och ande, oskiljaktigt förenad med element, mottager glädjens fullhet. Om de åtskiljas, kan människan icke erhålla glädjens fullhet." (L&F 93:33–34)

Alla som kommer till denna jord och får en jordisk

kropp uppstår, men det eviga livets härlighet och glädje i Guds närhet är reserverade för dem som "övervinna genom tron" (L&F 76:53) på Herren Jesus Kristus. "Vi kom till denna jord, på det att vi måtte få en kropp", lärde profeten Joseph Smith, "och ställa den ren inför Gud i det celestialet rike."¹

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum förklarade vidare: "Vi tror att meningen med livet på jorden är att få en fysisk kropp samt genom Jesu Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets bud och förordningar bli värdiga det förhärskade, uppståndna, celestialet tillstånd som kallas upphöjelse eller evigt liv."²

Tro, inte åsyn

I vår förutttillvaro var vi i Guds närhet. Då såg vi. Men i det här livet, som aposteln Paulus påminner oss, "lever vi i tro, utan att se". (Se 2 Kor 5:7.) I skrifterna står det att "tron är ... en visshet om det man *inte ser*" (Hebr 11:1; kursivering tillagd), och "om I ... haven tro, så haven I hopp om ting, som icke synes men dock äro verkliga". (Alma 32:21) Att se, i denna bemärkelse, begränsar vår förmåga att utveckla och utöva tro.

"Utan tro är det omöjligt att behaga Gud." (Hebr 11:6) Utan tro på Jesus Kristus kan vi inte frälsas. När vi levde i Guds närhet kunde vi uppnå och utöva en viss grad av tro, men vi behövde lämna hans närhet och få en slöja dragen för vårt minne för att kunna utveckla den sorts tro som är nödvändig för att vi ska kunna göra anspråk på evigt liv.

Moroni spinner vidare på tanken att "tro är något som man hoppas på och som icke synes" genom att förklara att Gud undanhåller oss säker kunskap tills vår tro har blivit prövad: "Motsägen därför icke, emedan I icke sen, ty I mottagen ej någon förvisning, innan edert tro har bestått provet." (Ether 12:6) Alltså är en annan stor del av anledningen till att vi lämnade Guds närhet och kom till jorden att vår tro ska bli prövad.

För att klara jordelivets prov måste vi omvända oss från våra synder, ta emot nödvändiga förordningar, ingå och hålla förbund med Gud och uthärda i rättfärdighet till änden.

"Vi vilja pröva dem"

I Den kostbara pärlan kan vi läsa om Abrahams syn om förutttillvaron. När Jesus Kristus talade till andarna "som voro med honom" i förutttillvaron, sade han: "Vi vilja ... dana en jord, på vilken dessa kunna bo. Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren, deras Gud, befäller dem." (Abraham 3:24–25) Alltså är det här livet ett försöksområde, "en prövningstid" (Alma 12:24), en tid att visa att vi kan göra oss värdiga kraften i Kristi försoning och bli helgade, liksom han är.

Denna trosprövning avgör om vi vill "göra allt vad Herren, [vår] Gud, befäller [oss]". För att klara jordelivets prov måste vi omvända oss från våra synder,

ta emot nödvändiga förordningar, ingå och hålla förbund med Gud och uthärda i rättfärdighet till änden. Men Herren bryr sig inte bara om vad vi gör under det här livet; han bryr sig också oerhört mycket om vilka vi är och vad vi blir. "Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne." (L&F 64:34) Han fordrar också att var och en av oss blir "en helig genom Herrens, Kristi försoning" och blir "såsom ett barn: undergivna, milda, ödmjuka, tåliga, kärleksfulla och villiga att underkasta oss allt det Herren anser tjänligt för [oss]". (Se Mosiah 3:19.) Han förväntar sig att vi ska komma till honom och erfara "en mäktig förändring i våra hjärtan, så att vi icke mera hava någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott". (Mosiah 5:2)

Jordelivets verkliga prov är om vi vill ta emot Frälsaren helhjärtat, tillämpa hans försonande blod i vårt liv, göra "allt vad vi förmå göra" (2 Nephi 25:23) för att hålla hans bud, och, slutligen, bli fullkomliga i honom genom hans nåd. (Se Moroni 10:32.) ■

SLUTNOTER

1. *History of the Church*, 6:50.
2. Se "Avfall och återställelse", *Nordstjärnan*, juli 1995, s 87.

Personlig tillväxt i Panama

Motsatt sida:

Tillväxten som skett i Panama City med övergången från sten till stål under de senaste 335 åren är imponerande. Men den tillväxt som unga kvinnor som Beatriz Martinez, Mayka Moreno, Andrea Navas och Melissa Bethancourt (vänster till höger) har erfarit genom programmet Personlig tillväxt är inspirerande.

Dessa unga kvinnor har lärt sig förbättra sitt liv genom Personlig tillväxt.

ADAM C OLSON

Kyrkans tidningar

Ar 1671 lämnade pirater staden Panama Viejo i pyrande ruiner. Idag kan Melissa Bethancourt från dess söndervitrade murar peka ut de höga skyskraporna och den svepande stadsbilden av det moderna Panama City. Stadens tillväxt under de senaste 335 åren är imponerande.

Men den tillväxt Melissa har upplevt under de senaste sex åren är inspirerad. Och det är en förändring som allt fler unga kvinnor runtom i världen åstadkommer tack vare Personlig tillväxt.

”Jag har alltid haft dåligt självförtroende”, säger Melissa, 17 år, som snart är färdig med unga kvinnors program i Cincuentenario församling i Panama City stav. ”Men programmet

Personlig tillväxt har hjälpt mig inse att jag verkligen *har* ett värde.”

Enligt Melissa: ”Det spelar ingen roll vem du är eller var du är, dessa upplevelser hjälper dig att bli en bättre person. Det här programmet är inspirerat för oss. Världen förändras, frestelser och utmaningar förändras, och det här programmet är till för vår tid, för att hjälpa oss växa så att vi kan möta dagens utmaningar.”

Sträcker sig mot himlen

La Catedral (Katedralen) står fortfarande kvar bland ruinerna av Panama Viejo. Dess torn som är byggt av sten är fortfarande fyra våningsplan högt. Katedralen var troligen en av de mer imponerande byggnaderna i den gamla hamnstaden. Sedan Panama Viejos tid har Panama Citys siluett förändrats dramatiskt. Skyskrapor som förtjänar sitt namn reser sig över La Catedral.

Samma slags tillväxt syns också hos de unga kvinnorna i kyrkan i Panama. Personlig

Liksom Panama City har sträckt sig upp över det som det en gång var (infällt), använder unga kvinnor i kyrkan som Mayka och Minerva Moreno (övre och nedre fotot) Personlig tillväxt för att sträcka sig uppåt.

tillväxt hjälper dem se att på samma sätt som höghusen sträcker sig upp mot skyn, kan insikten om vilka de är och efterlevandet av Unga kvinnors värderingar hjälpa dem att sträcka sig upp mot himlen.

”Genom Personlig tillväxt har jag inte bara lärt mig mer om kyrkan”, säger 16-åriga Andrea Navas i Cincuentenario församling. ”Det har också hjälpt mig inse vem jag är, att vi är döttrar till Gud.”

Trygga i denna vetskap vågar dessa unga kvinnor pröva på nya saker, för de är inte rädda för vad andra ska tycka om de försöker och sedan misslyckas. Kunskapen om deras värde i Guds ögon hjälper dem också att nå ut och hjälpa andra.

Denna kunskap motiverade Andrea att skriva ett tackkort till en kvinnlig missionär som verkade i hennes församling och som hjälpte till att lära henne spela piano. Den motiverade Melissa att tillbringa en del tid på ett ålderdomshem och prata med dem och

hjälpa dem med sådant som de inte längre kunde göra själva. Och det gav Mayka Moreno från Marcasa församling mod att undervisa en skolkamrat om frälsningsplanen.

”Vi har ett oändligt värde”, säger Mayka. ”En själ är dyrt aktad i Guds ögon. Personlig tillväxt har förändrat sättet jag ser på mig själv och andra. Ibland dömer vi andra och tycker att de är mindre värda, men Gud älskar var och en av oss.”

En ny grundval

När Panama Viejo hade brunnit ner valde folket i Panama en plats några kilometer bort som var lättare att försvara och började bygga sin nya stad från grunden. Det var säkert inte lätt, men nu höjer sig resultatet över Panama Viejos ruiner.

Mayka och Minerva Morenos personliga tillväxt har följt en liknande kurs. När systrarna blev medlemmar i kyrkan hade Mayka åldern inne för att bli bikupsflicka, och Minerva hade

bara några månader kvar innan hon kunde vara med i Unga kvinnors program. De började till stor del från början i evangeliet, utan förmånen att ha en grund som byggts i Primär. Nu, flera år senare, tittar de tillbaka på hur Personlig tillväxt hjälpte dem som nyomvända.

"Vi fick aldrig gå i Primär", säger Mayka. "Personlig tillväxt hjälpte mig förstå evangeliets lärdomar. Det stärkte mitt vittnesbörd mycket om Kristi försoning och andra saker som jag inte förstod."

"Jag har lärt mig så mycket mer om evangeliet och om Joseph Smith", säger Minerva. "Jag har lärt mig se vad som är lögn av det som några säger om kyrkan och vad som är sant."

Deras mamma Justa har också lagt märke till deras utveckling. "Jag har sett en stor förändring i dem", säger Justa. "En fullständig förändring, till hundra procent, men till det bättre – i deras dagliga liv, deras beteende, deras vänner, i skolan."

"Jag har lärt mig så mycket", säger Mayka. "Jag är inte samma person som jag var. Jag är bättre."

Gör tillväxten personlig

Maykas vänner som har växt upp som medlemmar i kyrkan säger att programmet

har förändrat deras liv också.

"Ibland växer vi upp i kyrkan men utan vittnesbördet som våra föräldrar har", säger Melissa. "Men Personlig tillväxt, och särskilt värderingen tro, har hjälpt mig utveckla och stärka mitt eget vittnesbörd."

Var och en av dessa panamanska unga kvinnor håller med om att Personlig tillväxt har stärkt deras vittnesbörd och förändrat livet till det bättre. De tror att programmet kan göra detsamma för alla unga kvinnor som ger det en chans.

"För att något ska förändra ens liv så måste det vara personligt", säger Beatriz Martinez i Bella Vista församling. Hon tror att programmet är inspirerat eftersom det kan anpassas till alla. "Det är till för oss alla", säger hon.

"Herren vill att vi ska bli bättre, lysa starkare. Han vill att vi ska utveckla våra talanger, vara ett ljus på berget", säger Mayka. "Det är därför vi har det här programmet."

Första presidentskapet har sagt:

"Du är en älskad dotter till vår himmelske Fader ... Din kärleksfulle himmelske Fader har välsignat dig med förmågor och talanger som ska hjälpa dig att uppfylla din gudomliga mission. Genom att be, studera skrifterna, hålla buden och tjäna andra kan du utveckla dessa gåvor ...

När du deltar i Personlig tillväxt förenar du dig med tusentals andra unga kvinnor som strävar efter att komma till Kristus och 'stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt'. (Mosiah 18:9)" (*Unga Kvinnor: Personlig tillväxt* [2002], s 1)

Medan Panama City fortsätter att växa med nya skyskrapor som läggs till stadssiluetten så fortsätter unga kvinnor som tar till sig programmet

Personlig tillväxt att utveckla sina talanger och utmärka sig som exempel och hjälpa andra att växa tillsammans med dem medan de kommer till Kristus. ■

EL PROGRESO
PERSONAL
PARA LAS
MUJERES JOVENES

Plikt mot Gud

Bygga andliga fort

Unga män som sätter upp och uppnår meningsfulla mål inom Plikt mot Gud-programmet bygger sig själva fort av tro, enligt dessa unga män, som avbildats mot ruinerna av fortet från 1500-talet. Till höger: Michael och Isaac Diaz. Motsatt sida: Michael, Isaac och deras vänner Narcisso Garay och Aldo Cardenas.

ADAM C OLSON
Kyrkans tidningar

Michael Diaz ser förbi den tunga kano-nens långa eldrör och tittar ut över de krabba vattnen utanför Portobelo i Panama. Om borgen och guldets den vaktade skulle attackeras utifrån, skulle de angripande skeppen behöva överleva skarp beskjutning från mer än ett dussin kanoner, och besättningen skulle behöva ta sig förbi två fullt bemannade fort på stranden, inklusive det som Michael besöker. De tidigare striderna var våld-samma och skrämmande.

Lyckligtvis för Michael har inga sådana strider förekommit på mer än 250 år.

Mycket har hänt sedan dess. Men det är inte mobiler, Internet eller män på månen som Michael, 15 år, tänker på när han promenerar längs ruinernas tjocka stenmurar. Han och hans vänner från Colóns stav pratar om förändringarna de har sett hos sig själva tack vare Plikt mot Gud-programmet.

"Jag har lärt mig mycket", säger Michael. De andra nickar instämmande. "Jag har större tro på mig själv. Jag behöver inte lita till andra

lika mycket andligt sett. Jag vågar prata med andra om kyrkan."

Bygger för att stå starka

Forten som byggdes för att stå starka vaktade över Portobelo i mer än 100 år, och ruinerna står fortfarande kvar idag.

Styrkan i Plikt mot Gud-programmet enligt dessa unga män ligger i att sätta upp och uppnå mål. Deras mål hjälper dem att bygga andliga fort som hjälper dem stå trofasta i allt som de måste möta i livet.

"Du lever i en tid med stora utmaningar och möjligheter", sade första presidentskapet. "Du kan stärka dig själv, din tro och ditt vittnesbörd och efterleva evangeliet medan du lär dig om det och delar med dig av det." (*Aronska prästadömet: Vår plikt mot Gud* [2001], s 4)

Aldo Cardenas från Porto Pilons församling minns ett mål han satte upp nyligen att organisera en hemafton med hjälp av sin pappa. "Min pappa gav mig prästadömet som tema och hur viktigt det är för vår familj. Jag lärde mig mycket om prästadömet. Det är en

stor välsignelse för oss och för andra genom oss.”

Han är tacksam för hur programmet fungerar. ”Genom att arbeta för att uppnå målen har jag blivit mer ansvarsfull”, säger han.

Narcisso Garay, 17 år, från Barriada Kuna församling bestämde sig för att ha ett mål att läsa Mormons bok varje dag. ”Mina föräldrar föreslog att jag skulle läsa de andra skrifterna också. Nu är jag nästan klar med Nya testamentet. Först tyckte jag det var tråkigt, men nu har jag sett hur mycket Jesus led för oss och jag vet att vi kan komma tillbaka till honom.”

Michaels äldre bror Isaac säger att han har stärkts andligen av att uppnå målen som han har satt upp i programmet. När Isaac var lärare var han den enda aktiva medlemmen i sitt kvorum. Plikt mot Gud-programmet har inte bara hjälpt honom, det har också gett honom möjlighet att hjälpa tre kvorummedlemmar som inte kom regelbundet att komma till några aktiviteter, och en av dem har kommit till kyrkans söndagsmöten.

”Jag försökte besöka de andra och be dem komma till kyrkan”, säger Isaac. ”*Det* var min plikt mot Gud.”

Inte längre rädd

Uppflugen på en sedan länge oanvänd kanon kan Michael lätt föreställa sig hur det kunde vara att försvara fortet mot fiendens våldsamma attacker. Men när han tittar ut över havet pratar han om att stärka sig själv mot en annan slags attack – en attack utan kanoner och krut.

”Mina kamrater i skolan retar mig ibland för att jag tillhör ’Mormons kyrka’”, säger han medan solen går ner över Portobelo. Men han är inte rädd att säga: ”Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.” ■

DEN HELIGE ANDENS GÅVA

Vad varje medlem bör veta

Dopet har två delar – dop i vatten och dop i eld eller den Helige Anden. Om man skiljer de båda delarna åt är det bara ett halvt dop.

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

Min avsikt är att med hjälp av lärdomar och skrifter lära er varför vi gör som vi gör. Jag ska ge lite vägledning och en del förslag på hur vi kan göra saker och ting bättre så att varje medlem i kyrkan kan bli fullständigt omvänd och aldrig avfalla.

Joseph Smith sade: "Man kan lika gärna döpa en säck sand som en människa om dopet icke sker till syndernas förlåtelse och för erhållandet av den Helige Andens gåva. Dopet i vatten är blott ett halvt dop och är till ingen nytta, om det ej åtföljs av den andra hälften – det vill säga dopet av den Helige Anden." (*History of the Church*, 5:499)

Att förbereda människor för dop utan att undervisa om den Helige Andens gåva är som ett sakramentsmöte där bara brödet välsignas och delas ut. De skulle bara få hälften.

Jag ska ta upp hur man knyter samman dopet med konfirmationen och förlänandet av den Helige Andens gåva.

Konfirmation och förlänandet av den Helige Andens gåva

Konfirmationen består av två delar: Att konfirmera som medlem i kyrkan och sedan att förläna den Helige Andens gåva.

Prästadömsbäraren som utför förordningen "förläna den Helige Andens gåva genom att säga: 'Mottag den Helige Anden.'" (*Handledning för familjen* [häfte], s 20)

Det finns två exempel på en synlig manifestation av den Helige Anden som jag känner till i skrifterna. Det första var när Herren döptes:

"När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet. Och se, himlen öppnades, och han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom." (Matt 3:16; se också 1 Nephi 11:27; 2 Nephi 31:8; L&F 93:15.)

Det andra exemplet var på pingstdagen. Apostlarna hade utan tvekan ordinerats, men Herren hade nu lämnat dem. De undrade vad de skulle göra. De kom ihåg att Herren hade uppmanat dem att stanna i Jerusalem, och de lydde honom. Och då hände det. De var i ett hus och "plötsligt [kom] från himlen ett dån, som när en våldsam storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt.

Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem.

Och de fylldes alla av den helige Ande." (Apg 2:2–4) Nu var de bemyndigade. De var förberedda.

Nu kunde de påbörja den verksamhet som

Herren hade kallat dem till och gett dem i uppdrag att utföra.

I Läran och förbunden upprepades detta mönster när Herren sade:

"Du döpte i vatten till omvändelse, men de mottogo ej den Helige Anden.

Men nu giver jag dig befallning att döpa i vatten, och de skola erhålla den Helige Anden genom händers påläggning, ja, liksom apostlarna fordom." (L&F 35:5–6)

När Paulus kom till Efesus fann han tolv personer som hade döpts, men de hade ännu inte fått den Helige Anden. De sade till Paulus: "Vi har inte ens hört att den helige Ande har blivit utgjuten." (Apg 19:2)

Det som hände sedan är betydelsefullt. Paulus lät döpa dem igen. Sedan förlänade han dem den Helige Andens gåva genom handpåläggning. (Se Apg 19:2–7.)

Tänk på den fjärde trosartikeln: "Evangeliets första grundsatser och förordningar är: (1) Tro på Herren Jesus Kristus, (2) omvändelse, (3) nedsänk-ningsdop till syndernas förlåtelse, (4) handpåläggning för den Helige Andens gåva."

När föräldrar undervisar sina barn och när missionärer undervisar undersökare och förbereder dem för dopet i vatten så måste de också tänka på den Helige Andens gåva – dopet i eld.

Tänk på det som en enda mening. Först kommer dopet i vatten och sedan dopet i eld.

Någon kanske frågar missionärerna: "Hur går det?" eller "Undervisar ni någon?"

Missionärerna svarar automatiskt: "Ja, vi har en familj som förbereder sig för dop och konfirmation, *för att ta emot den Helige Anden.*"

Eller en far och mor kanske säger till ett barn: "När du fyller åtta är du redo att döpas och få den Helige Anden."

Jag upprepar, *att döpas och ta emot den Helige Anden* – länka ihop de två begreppen.

Allt jag säger finns nedskrivet i kapitel 20

Vid Efesus fann Paulus tolv män som hade döpts, men de hade ännu inte fått den Helige Anden. Han lät döpa dem igen. Sedan förlänade han dem den Helige Andens gåva.

i Lärn och förbunden. (Se v 41–43, 45, 68.) Det finns också några andra skriftställen där detta budskap bekräftas. (Se Apg 8:12, 14–17; L&F 33:11, 15; 36:2; 39:23; 49:13–14; 55:1; 68:25; 76:51–52; Trosart 4.)

Joseph Smith sade: "Dop i vatten är till ingen nytta, om det inte åtföljes av dop med eld och den Helige Anden. De stå i absolut nödvändig och oskiljaktig förbindelse med varandra." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 311)

Dop i eld

Jag vill tala till er om dop i eld och av den Helige Anden. Jag vill också tala till er om änglar.

"När de alla voro döpta och hade kommit upp ur vattnet, föll den Helige Anden på dem, och de blevo fyllda med den Helige Anden och med eld." (3 Nephi 19:13)

Ett utdrag ur en annan vers lär oss att detta inträffar "om så är, att I tron på Kristus och ären döpta först med vatten och sedan med eld och den Helige Anden enligt vår Frälsares föredöme". (Mormon 7:10)

Återigen har dopet *två* delar – dop i vatten och dop i eld eller den Helige Anden. Om man skiljer de båda delarna åt är det bara ett halvt dop, som profeten Joseph Smith sade.

Kommunikation från den Helige Anden

Hur kommunicerar den Helige Anden?

Det finns ett exempel i Första Nephi kapitel 17 där Laman och Lemuel hade varit brutala mot Nephi. Faktum är att de hade försökt döda honom. I sinom tid sade han till dem: "I ären snara till att göra det onda men sena att ihågkomma Herren eder Gud. I haven sett en ängel, och han talade till eder, ja, I haven hört hans röst gång på gång. Han har talat till eder med en *mild och stilla röst*, men I hadn sådana *känslor*, att I icke kunden *förnimma* hans ord." (1 Nephi 17:45; kursivering tillagd)

"Dop i vatten är till ingen nytta, om det inte åtföljes av dop med eld och den Helige Anden. De stå i absolut nödvändig och oskiljaktig förbindelse med varandra."

– Joseph Smith

Denna kommunikation är sällan hörbar. För det mesta kommer den genom era *känslor*, som i det här fallet.

Ett annat exempel: Herren undervisade Joseph Smith och Oliver Cowdery om denna princip: "Du måste utforska det i ditt eget sinne [arbeta, studera], därefter skall du fråga mig, om det är rätt. Om det är rätt, skall jag låta ditt hjärta bliva brinnande i dig [elden, brinna]; därför skall du *förnimma* att det är rätt." (L&F 9:8; kursivering tillagd) Det här gäller oss alla.

Tala med änglars tunga

"Mina älskade bröder, jag vet därför, att I skolen undfå den Helige Anden, om I följn Sonen med hjärtats fulla föresats och icke faren med skrymteri och falskhet inför Gud, utan haven ett verkligt uppsåt, så att I omvänden eder från edra synder och betygen för Fadern, att I ären villiga att taga Kristi namn på eder genom dop, ja, genom att följa eder Herre och Frälsare ned i vattnet enligt hans

ord. Ja, då kommer dopet av eld och den Helige Anden." Och sedan kommer en viktig princip: "Och *då kunnen I tala med änglars tunga* och högt lovprisa Israels Helige.

Men se, mina älskade bröder, sålunda hörde jag Sonens röst säga till mig: Sedan I omvänt eder från edra synder och genom dopet i vatten betygat för Fadern, att I ären villiga att hålla mina bud samt haven mottagit dopet av eld [det vill säga förlänandet av] ... den Helige Anden ... kunnen [I] tala med en ny tunga, ja, med änglars tunga." (2 Nephi 31:13–14; kursivering tillagd)

Nephi förklarar tydligt vad som händer när vi har döpts och konfirmerats och tagit emot den Helige Anden: "Gören därför det jag har sagt eder, att jag sett eder Herre och Återlösare göra, ty det har blivit mig visat, att I måtten lära känna porten genom vilken man måste inträda. Porten genom vilken I skolen inträda är nämligen omvändelse och dop med vatten [vilket är en symbol för vår omvändelse], och sedan kommer edra synders förlåtelse genom eld och

genom den Helige Anden. (2 Nephi 31:17)

Ibland talar vi om dop till syndernas förlåtelse. Om man läser skrifterna noga ser man att förlåtelsen kommer genom dop av eld och den Helige Anden.

”Se nu, mina älskade bröder, förmodar jag, att I till någon del övervägen i edra hjärtan vad I skolen göra sedan I inträtt på den rätta vägen.” Här är några som har döpts och fått den Helige Anden och undrar vad de ska göra. Nephi svarar: ”Men se, varför undren I om detta i edra hjärtan?

Kommen I ej ihåg, att jag sade till eder, att sedan I undfått den Helige Anden skullen I kunna tala med änglars tunga? Men huru skullen I kunna tala med änglars tunga, om icke medelst den Helige Anden?

Änglar tala genom den Helige Andens kraft, och därför tala de Kristi ord. Fördenskull sade jag till eder: Mätten eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra.” (2 Nephi 32:1–3)

Allt som missionärerna behöver veta och göra är att hjälpa sina undersökare förstå både dopet och konfirmationen. Sedan har undersökarna sin handlingsfrihet. Begrunda dessa enkla ord:

”Om I därför icke kunnen förstå dessa ord, sedan jag nu talat dem, är det emedan I icke bedjen, och icke heller klappen I, varför I icke haven blivit förda fram till ljuset utan måste förgås i mörkret.

Ty se, åter säger jag eder, att om I viljen inträda medelst den rätta vägen och *undfå den Helige Anden*, så skall denne visa eder *allt* vad I skolen göra.

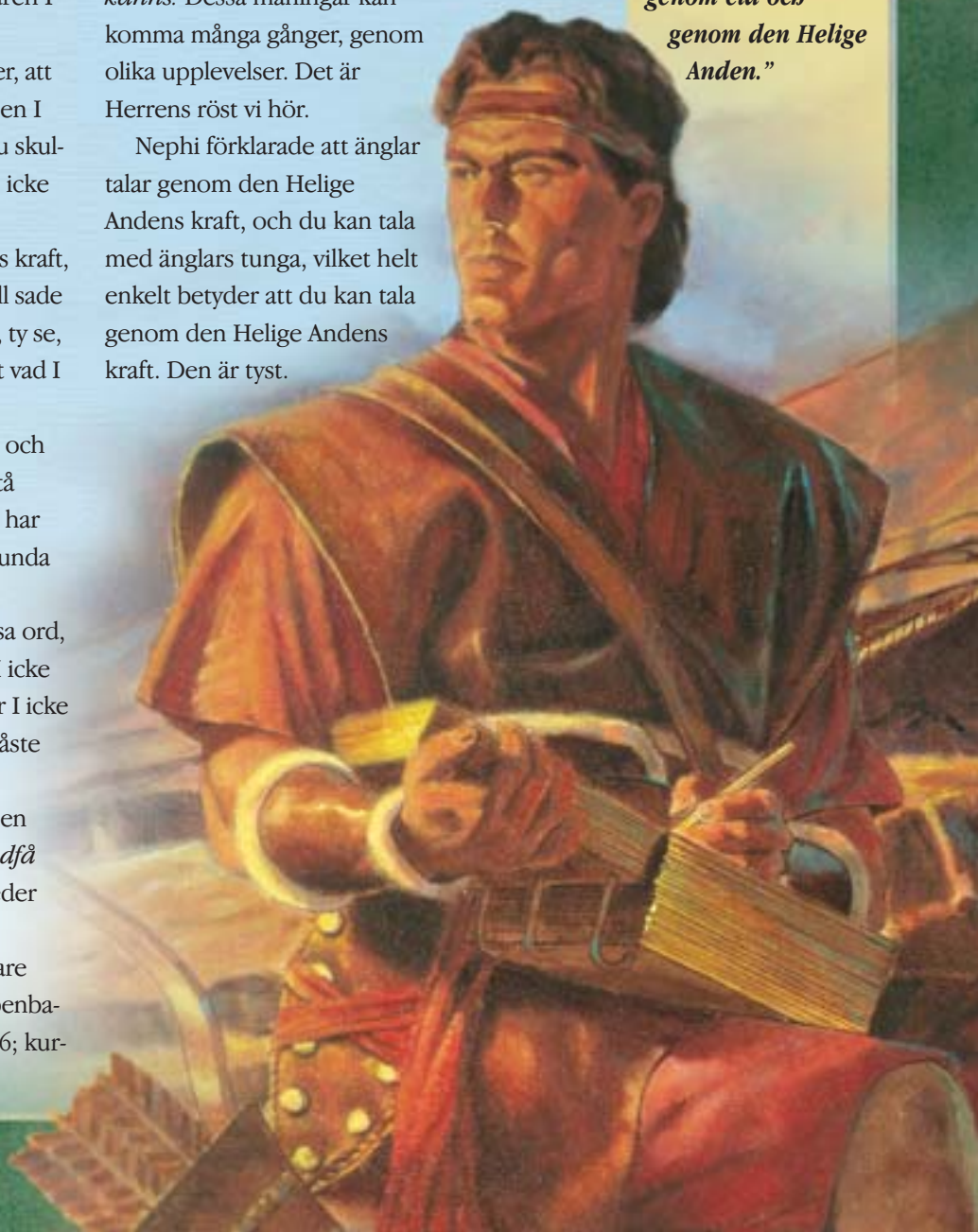
Se, detta är Kristi lära, och ingen vidare lära skall givas, förrän efter det han uppenbarat sig för eder i köttet.” (2 Nephi 32:4–6; kursivering tillagd)

Nu måste ni förstå att dop i vatten, som profeten Joseph Smith tydligt sade, bara är ett halvt dop. Paulus började om igen när de andra inte hade fått den Helige Anden. (Se Apg 19:2–7.)

Du kan få denna stora välsignelse – att lära känna den milda, stilla rösten och lära dig att denna röst kan tala om för dig allt som du ska göra. Ordet som vi använder för att beskriva denna kommunikation är *maningar*, hur det *känns*. Dessa maningar kan komma många gånger, genom olika upplevelser. Det är Herrens röst vi hör.

Nephi förklarade att änglar talar genom den Helige Andens kraft, och du kan tala med änglars tunga, vilket helt enkelt betyder att du kan tala genom den Helige Andens kraft. Den är tyst.

Nephi förklarar:
”Porten genom vilken I skolen inträda är nämligen omvändelse och dop med vatten, och sedan kommer edra synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden.”

Missionärer
(och för-
äldrar)
ska undervisa om
"nedsänkingsdop
till syndernas för-
låtelse [och] hand-
påläggning för den
Helige Andens gåva".

Den är osynlig. Det kommer ingen duva. Det kommer inga tungor som av eld. Men kraften är ändå där.

Missionärer tror ibland att de bara ska göra halva arbetet; att de ska undervisa och sedan döpa i vatten, och att det är slutet på deras arbete. I många fall blir den andra halvan, undervisningen om dop i eld, inte riktigt gjord. Sätt ihop de båda begreppen så att du nästan förbjuder dig själv att säga "dop" utan att säga "konfirmation" – det vill säga dop i vatten och konfirmation och förlänandet av den Helige Andens gåva. Införliva tanken i ditt sinne att dessa två begrepp är så starkt sammanbundna att de blir till ett och en del av dig. Då kommer inte bara den första hälften att utföras, som så ofta är fallet för

närvarande, och den andra hälften lämnas ogjord.

Tänk på vad Joseph Smith sade: "Man kan lika gärna döpa en säck sand som en människa om dopet icke sker till syndernas förlåtelse

och för erhållandet av den Helige Andens gåva. Dopet i vatten är blott ett halvt dop och är till ingen nytta, om det ej åtföljs av den andra hälften – det vill säga dopet av den Helige Anden."

Både missionärer och föräldrar ska undervisa om båda hälfterna: "Nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse [och] handpåläggning för den Helige Andens gåva." (Trosart 4) Gör det till en mening. Ha detta främst i ert sinne så att när ni säger det ena så säger ni det andra, och när ni tänker på det ena så tänker ni på det andra. Då kommer ni att börja *känna* och förstå, och då kommer maningarna.

Motstånd från den onde

Ett varningens ord: Det finns också en motståndets och ondskans ande. Denna varning kan vi också hitta i skrifterna: "Allt som övertalar människor att göra ont och att icke tro på Kristus utan att förneka honom och icke tjäna Gud, det är – och det mån I med fullkomlig visshet veta – av djävulen, ty på så sätt verkar djävulen, ty han övertalar ingen människa att göra gott, nej, icke en enda;

ej heller göra hans änglar, ej heller de som underkasta sig honom.” (Moroni 7:17)

Den andliga kommunikationen från den Helige Anden kan störas av maningar och påverkan från den onde. Ni lär er att känna igen dem.

För att bredda vår kunskap om denna princip, lärde Nephi: ”Om I nämligen hadn velat hörsamma Anden, som lär en människa att bedja, skullen I hava vetat, att I måsten bedja. Den onde anden lär ej en människa att bedja, utan han lär henne, att hon icke skall bedja. Men se, jag säger eder, att I måsten ... bedja.” (2 Nephi 32:8–9)

Så när vi talar om att änglar kommunicerar genom den Helige Andens kraft och får veta av profeterna att vi kan tala med änglars tunga, måste vi inse att det finns ett motverkande inflytande. Vi måste kunna upptäcka det.

Det finns ett ord i Jakobs bok som borde göra oss uppmärksamma: ”Se, viljen I förkasta dessa ord? Viljen I förkasta profeternas ord? Viljen I förkasta alla de ord, som talats om Kristus, då så många hava talat om honom samt förneka Kristi goda ord och Guds kraft och den Helige Andens gåva och sålunda *utsläcka* den Helige Anden samt förhåna återlösningsplanen?” (MB Jakob 6:8; kursivering tillagd)

Anden kan alltså utsläckas!

Urskilja andliga upplevelser

När du får en sådan andlig upplevelse är det inget som du ska berätta för alla om. Den är privat och personlig. Du kommer genom en mycket personlig övertygelse att få veta att Herren visste vart du var på väg.

Du kan lära dig genom orsak och verkan och säga: ”Jag *visste* att jag inte skulle ha gjort det. Jag *visste* det!” Hur kunde du veta det? Därför att du visste det. Du hade blivit *manad*.

Eller så kommer du ångerfullt att säga: ”Jag visste att

jag skulle ha gjort det, men gjorde det inte.” Hur visste du det? Du blev påverkad av Anden.

Mormon varnade för en motståndets och ondskans ande: ”Allt som övertalar människorna att göra ont och att icke tro på Kristus utan att förneka honom och icke tjäna Gud ... är ... av djävulen.”

Maningar kan komma som ”plötsliga idéer”. (*History of the Church*, 3:381)

”Jag vill förkunna det för ditt förstånd och hjärta genom den Helige Anden.” (L&F 8:2)

”Förlita dig på den Ande, som leder till att göra gott, ja, till att handla rättfärdigt, att vandra ödmjukt och att döma rätt, ty det är min Ande ...

Jag vill giva dig av min Ande, som skall upplysa ditt förstånd och fylla din själ med glädje.

Då skall du veta, eller därigenom lära känna allt, som du åstundar av mig, som tillhör rättfärdigheten, men du måste bedja med verklig tro, att du skall erhålla det.” (L&F 11:12–14)

”Göt jag icke frid i din själ om detta? Vad större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?” (L&F 6:23)

Omvändelse

Omvändelse sker inte alltid med en gång. Ändå kommer den ofta på ett stillsamt sätt.

Det är en mild och stilla röst. Dessa intres-

santa verser kan vi läsa i Almas bok:

”Välsignade äro de, som ödmjuka sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka, eller rättare med andra ord: Välsignad är den, som tror på Guds ord och *låter döpa sig utan motsträvighet i hjärtat*, ja, utan att vara tvungen att få kännedom om ordet eller vara tvingad att veta, innan de vilja tro.

Ja, många säga: ’Om du vill visa oss ett tecken från himmelen, skola vi veta förvisso. Då skola vi tro.’” (Alma 32:16–17; kursivering tillagd)

Undersökare kanske säger: ”Det ser rätt ut och det känns rätt. Jag vet inte så mycket om det. Det bara känns bra.” Förnuftet manar dem, och de döps utan motsträvighet i hjärtat. Och så kommer omvändelsen.

Andra kanske säger: ”Du talar om denna Helige Andens gåva och dop av eld. Visa mig! Bevisa det för mig så ska jag döpas.”

För en del tar det tid. De kanske bli besvikna när du säger: "Du får veta *efter* det att du beslutat dig! Det kräver att man utövar tro. Du kanske inte vet och har en fast övertygelse till en början, men den kommer."

Visdomsordet

Du kan säkert förstå var Visdomsordet passar in i allt detta. Hur betydelsefullt är det inte, "givet såsom en grundsats med åtföljande löften och avpassat efter de svagas förmåga, ja, de svagaste heligas, som äro eller kunna kallas heliga". (L&F 89:3)

Denna princip åtföljs av ett löfte: "[Vi] skola springa och icke bli trötta, gå och icke bli matta." (L&F 89:20) Detta är eftersträvansvärt.

Men det finns ett ännu viktigare löfte: "[Vi] skola finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter." (L&F 89:19)

Kan du se hur nödvändigt Visdomsordet är? Vi pressar vårt folk, nästan vädjar till vårt folk att uppföra sig väl, att hålla sitt andliga jag i form så att de kan ta emot den Helige Andens maningar. Din kropp är sinnets och andens redskap. Du måste ta väl hand om den.

Avfaller aldrig

Om folket undervisas på rätt sätt kommer de aldrig att avfalla: "Så visst som Herren lever [detta är en ed], ja, lika visst är det, att alla som trodde, det är så många som hade fått kunskap om sanningen genom Ammons och hans medbröders predikan enligt uppenbarelsens och profetians ande och Guds kraft, som gjorde under i dem – ja, jag säger eder, att så visst som Herren lever [en andra ed], lika visst är det, att så många av lamaniterna, som trodde deras predikan

och blevo omvända till Herren, *aldrig avfölla*." (Alma 23:6; kursivering tillagd)

De som har fått undervisning och som tagit emot den Helige Andens gåva, dopet av eld, kommer aldrig att avfalla. De är förbundna med den Allsmäktige som väglleder dem i livet.

Hjälparen

Du behöver aldrig känna dig eller vara ensam:

"Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er ...

Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er." (Joh 14:16, 18)

"Marken är redan vit till skörd. Bruken fördenskull edra liar och skörden av all eder förmåga, själ och styrka.

Öppnen edra munnar och de skola fyllas ... Ja, öppnen edra munnar och sparen icke, och I skolen få många kärvar att bärga in, ty se, jag är med eder." (L&F 33:7–9)

Dopbönen som finns nedskrivna i Mormons bok lyder:

"Dessa äro de ord, som I skolen säga: I skolen nämna deras namn och säga:

Med fullmakt av Jesus Kristus, döper jag dig i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Amen." (3 Nephi 11:24–25)

Jag bär vittnesbörd om dessa ord och dessa namn. Jag nedkallar Herrens välsignelser på er som en Herren Jesu Kristi apostel, att hans ande må vara med er, och att ni förstår och kan gå framåt med den Helige Andens kraft. ■

Från ett tal som hölls den 24 juni 2003 under ett seminarium för nya missionspresidenter på missionärsskolan i Provo i Utah.

"Så många av lamaniterna, som trodde deras predikan och blevo omvända till Herren, [avfölla] aldrig."

Skydda familjen

Välj under bön ut
och läs från det här
budskapet de skrift-
ställen och lärdomar

som tillgodoser behoven hos de syst-
rar som ni besöker. Berätta om era
upplevelser och bär vittnesbörd.
Inbjud dem ni undervisar att göra
detsamma.

Välsignelser av att tillhöra

Hjälpföreningen: Familjen är instiftad av Gud. Den utgör grunden i hans rike på jorden och i evigheten. Hjälpföreningen hjälper systrarna förstå att lycka i äktenskapet och familjelivet uppnås säkrast när det grundas på Jesu Kristi lärdomar.

Hur ger Jesu Kristi lärdomar lycka i familjelivet?

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum: "Alla finner inte en livskamrat och får en familj på jorden, men alla, oavsett personliga omständigheter, är värdefulla medlemmar av Guds familj." ("Det som betyder mest är det som varar längst", *Liabona*, nov 2005, s 41)

Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum: "Kan vi ... inse att betydelsen av evigt äktenskap endast kan förstås i ljuset av Faderns plan för vår lycka? Läran leder män och kvinnor att hoppas på och bereda sig för evigt äktenskap. Det besegrar den rädsla och den

osäkerhet som kan få några att skjuta upp eller undvika äktenskap. En rätt förståelse av planen stärker också vår beslutsamhet att hedra det eviga äktenskapets förbund." ("Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan", *Liabona*, juni 2006, s 53)

Hur kan vi skydda vår familj?

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident: "Vi skyddar våra barn när vi lär dem att de har ett gudomligt värde, när familjen går i kyrkan tillsammans, när vi har familjens hemafton, när vi har familjebön, när vi studerar skrifterna tillsammans. Alltsammans ganska enkla saker, men jag vittnar för er om att det ger ett starkt skydd ...

I tillkännagivandet sägs att föräldrar har ett högtidligt ansvar att beskydda sina barn ... Föräldrar beskyddar sina barn genom att känna till deras val av vänner ... Vi måste också beskydda våra barn från medias inflytande ... [Och] vi är beskyddade när vi följer den levande profeten." ("Föräldrar har ett heligt ansvar", *Liabona*, juni 2006, s 62)

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum: "Beakta era barns andliga behov.

Hur mycket tid krävs för att vara säker på att du är nära dem? Det är ert ansvar som fäder och mödrar att avsätta tillräckligt med tid för att undervisa dem, för den viktigaste undervisning som barn någonsin får bör komma från deras föräldrar. Vi behöver bekanta oss med vad kyrkan lär våra barn så att vi kan vara i harmoni med den undervisningen när vi undervisar våra barn." ("Ett högtidligt ansvar att älska och ta hand om varandra", *Liabona*, juni 2006, s 58)

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet:

"Vi kan lära oss av mästarkitekten, ja, Herren. Han har lärt oss hur vi måste bygga ... Mästaren [sade]: 'Ordnen eder, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro, för lärdom, för härlighet, för ordning, ja, ett Guds hus.' (1&F 88:119; se också 109:8)" ("Himmelska hem – Eviga familjer", *Liabona*, juni 2006, s 66) ■

Strömmen hade fångat oss och vi drogs ut mot farliga klippor.

GREG BURGOYNE

Under en resa nyligen till Hermanus i Sydafrika lärde jag mig betydelsen av handlingsfriheten. Denna lilla kuststad ligger omkring 90 minuter sydost om Kapstaden och är en av de många vackra strandstäderna längs kusten. Vågorna rullade in när jag var på väg ner till stranden för att surfa med en vän.

När vi väl hade lastat av surfbrädorna stod jag i den varma vita sanden och stirrade på stranden. Jag kisade misstroget mot solen. Livvakten hade redan satt upp flaggorna som angav var man fick bada, men det var mindre än 50 meters avstånd mellan dem! Stranden var flera hundra meter lång och de stora vågorna fanns utanför badzonen. Hur skulle man kunna simma mellan de där två röd-och-gulrandiga flaggorna? Var han bara lat och inte ville vakta hela stranden?

Min vän och jag är ganska bra simmare så vi bestämde oss för att ta oss ut till höger om det flaggade området. När jag vadade ut i det skummiga vattnet kunde jag känna den starka strömmen dra förbi mina ben, men jag kunde fortfarande stå emot strömmen så jag fortsatte. När jag hade kommit tillräckligt långt ut hävde jag mig upp på brädan och paddlade ut till de obrutna svallvågorna.

Vågorna fortsatte att komma och vi surfade ett tag och njöt av att fånga upp vågorna och se varandra fånga upp vågorna.

Jag vände mig om för att titta på stranden och såg plötsligt att jag snabbt höll på att driva bort från den punkt där jag hade startat – flaggorna var långt borta! Det jag inte visste om eller kunde se var ett stort sandrev på havsbotten, och när tidvattnet kom in forsade vattnet förbi båda sidorna

av sandrevet och bildade en stark ström på båda sidor av det flaggade området. Livvakten visste detta. Han hade suttit där hela dagen och tittat på vattnet så han visste var det var säkert att bada.

Jag vände på min surfbräda och började paddla tillbaka till badzonen. Jag paddlade så fort jag kunde men hade ingen chans mot den starka strömmen. Jag drev längre ut på havet! I rena paniken hasade jag av brädan och försökte vada. Mina fötter nuddade precis havsbotten och jag försökte släpa mig fram genom sanden. Jag kunde inte stå emot de tusentals ton vatten som strömmade förbi mig så jag var tvungen att ta mig upp på brädan igen. Där låg jag, maktlös, och

drev. Jag vinkade till min vän om hjälp men han hade fångats av samma ström.

”Skulle livvakten rädda mig fastän jag hade ignorerat hans varning?” undrade jag. Jag hade fattat beslutet att simma utanför badzonen och nu fick jag ta konsekvensen – ingen kontroll. Jag drogs med av krafter som var mycket starkare än jag. Mitt enda hopp var att fånga en våg tillbaka till stranden innan jag drogs ut till de vassa klipporna vid änden av stranden. Så småningom kom en våg och jag och min vän lyckades ta oss tillbaka till stranden på den.

Vi gick generade tillbaka till badzonen och tillbringade resten av dagen med att surfa mellan flaggorna. Varje gång någon av oss började driva för nära badzonens gräns uppmanade vi varandra att komma tillbaka.

Vår himmelske Fader har gett oss profeter, andra ledare i kyrkan och föräldrar som sätter flaggor på stranden så att vi kan se var det är säkert att bada, för han vet var de farliga områdena är och vad som kan hända oss om vi går till dessa platser. Sedan befaller han oss att hålla oss mellan flaggorna, men han ger oss möjlighet att välja var vi vill bada. Vi kanske tycker att det tilldelade området är för smalt eller för tråkigt, men flaggorna finns där av en anledning.

Ibland bestämmer vi oss för att vada ut utanför badzonen eftersom vi tror att vi kan stå emot frestelsernas starka dragningskraft. Andra gånger driver vi ut i farliga områden därför att vi inte ser oss för tillräckligt noga. I båda fallen slutar det med att vi dras bort av en kraft som är starkare än oss själva och vår handlingsfrihet begränsas – vi fångas,

vi kan inte längre välja vad vi ska göra, och vårt andliga liv är i fara.

Våra föräldrar och ledare i kyrkan gör allt de kan för att rädda oss om vi fångas upp i syndens kraftfulla tidvatten, men ibland finns det inget de kan göra. De som håller sig inom den säkra zonen kan bada hela dagen utan att någonsin tappa kontrollen eller behöva vara rädda att livet ska gå förlorat.

Kung Benjamin varnade sitt folk: ”Om I icke given akt på eder själva och edra tankar, ord och gärningar samt

iakttagen Guds bud och förbliven i tron ... ända till

edert livs slut, så måsten

I förgås. Och nu, o människor, minnes detta, och gå ej förlorad!”

(Mosiah 4:30) ■

MIN MAKES BEROENDE

När min make fångades i pornografins nät upptäckte jag att det fanns specifika saker jag kunde göra för att hjälpa honom.

ANONYM

När jag upptäckte att min älskade eviga livskamrat hade blivit fångad i pornografins nät upplevde jag samma intensiva smärta som alla hustrur i den situationen upplever. Det är en stark själslig ångest, en känsla av att känna sig bedragen, en andlig pina. Det känns som om själva rötterna till det dyrbara eviga äktenskapet har slitits upp ur evangeliets trygga och beskyddande grundval, och sedan börjar vissna och dö under elementens påverkan. Paniken sätter in. Äktenskapsrelationens trygghet och frid försvinner. Tilliten, respekten, vördnaden, kärleken, prästdömet – allt detta blir djupt kränkt.

Jag hade vetat i några månader att något inte stod rätt till. Min make och jag hade alltid stått varandra nära och vårt äktenskap hade varit mycket lyckligt. Men nu fanns det ett känslomässigt avstånd, en slags barriär mellan oss.

Min make älskade evangeliet och hade varit stark och trofast, men nu verkade han ta avstånd från Herren. Han hade tappat lusten att ta sakramentet och besöka templet. Jag såg honom sällan på knä i enskild bön och hans hjärta var inte med när vi hade bön och läste skrifterna som familj. Han hade omslutits av ett mörker och verkade mycket olycklig, ja nästan arg.

Jag var så rädd – för hans skull och för vår – för jag misstänkte att han tittade på pornografi på Internet. Han hade tillbringat mycket tid ensam på Internet på sitt kontor, särskilt sent på kvällarna, och han höll sitt lösenord till

datorn skyddat. Jag försökte prata med honom om det fastän jag inte visste riktigt hur. Han nekade bestämt till att det fanns något problem och skyllde sitt beteende på stress i samband med jobbet.

Ibland läste jag något citat av bröderna om det onda i pornografi och min make höll verkligen med om det som sades. Han kom till och med med en del insiktsfulla kommentarer. Och han försäkrade mig om att han älskade mig. Ändå blev jag inte av med känslan av att han hade ett allvarligt problem. Fastän jag bad för honom och såg till att hans namn fanns med på bönelistan i templet kände jag hur min kära make gled bort från evangeliets trygghet.

Sökte gudomlig hjälp

Eftersom jag trodde på skrifterna där det står ”bed och ni skall få” (Joh 16:24; se också 3 Nephi 27:29), gick jag slutligen till min himmelske Fader och vädjade om att få veta vad som var fel. Det var inte lätt för mig, för om problemet var vad jag misstänkte så visste jag inte hur jag skulle hantera det. Jag hoppades så att han inte tittade på pornografi! Men jag visste att vad problemet än var så skulle vår himmelske Fader hjälpa min make och mig. Jag bad om ödmjukhet och mod att förändra det som jag behövde förändra hos mig själv. Jag berättade för min himmelske Fader hur mycket jag älskade min make och hur mycket jag önskade att vårt äktenskap skulle vara lyckligt

och evigt. Jag bestämde mig för att besöka templet varje vecka samtidigt som jag fastade för min make.

Inom bara några veckor blev min make sjuk i influensa. Han gick till sängs och lämnade datorn på. När jag började stänga ner den kände jag plötsligt att jag skulle se vad som fanns där. Och där var pornografin.

Mitt i den flodvåg av känslor som nästan överväldigade mig insåg jag att min upptäckt var svaret på mina böner. Jag vet inte hur länge jag låg på knä eller hur länge mina kinder var våta av tårar, men medan jag utgöt mitt hjärta till min himmelske Fader började min själ fyllas av den tröst som vår Frälsares försoning gjort möjlig. Min smärta och rädsla lyftes bort. Andliga insikter flödade in i mitt sinne och hjärta. Jag förstod att min make och jag och vårt eviga äktenskap var dyrbart för vår himmelske Fader

och jag *visste* att han skulle hjälpa oss.

Oss. Jag insåg klart och tydligt att det här inte bara var min makes problem. Jag kunde inte, fick inte, passivt stå bredvid och hoppas att han skulle övervinna problemet själv. Jag behövde delta aktivt i denna strid. Det skulle inte bli lätt, men om jag fortsatte att vara trofast och lydig och lita på Herren så skulle jag inte behöva kämpa ensam.

När jag bad såg jag min make i ett annat ljus, ett klarare ljus. Jag visste redan att han hade övervunnit stora svårigheter i sitt liv, och nu såg jag att han var villig att kämpa för sitt eviga liv och vårt eviga äktenskap.

LITA PÅ GUD

"Lita på Gud och på hans vilja att hjälpa dig då du behöver det, oavsett hur utmanande omständigheterna är ...

Din sinnesfrid, din övertygelse om att kunna finna lösningar på besvärliga problem, din slutliga glädje, beror på din tilltro till din himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus."

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Trons stödjande kraft i osäkra och prövande tider", *Liahona*, maj 2003, s 76, 78.

Liksom David
fordom mötte
min make och
jag en verklig och
kraftfull Goliat, och
vi vann. Vi fortsätter
att lita till vår him-
melske Fader och
Frälsaren så att vi
kan få styrka att
övervinna andra
svårigheter när
de dyker upp.

Jag såg hans underliggande kärlek till och tro på sin himmelske Fader och Frälsaren och hans kärlek till mig, men jag såg också att kärlek, tro och tillit inte alltid var så lätt för honom att utveckla.

Jag insåg att jag behövde hjälpa honom utveckla tillit till sin himmelske Fader och till Frälsaren. Denna tillit skulle ge honom styrkan att ta itu med sitt beroende genom att gå till sin himmelske Fader i ödmjuk bön och vädja om förlåtelse, styrka och befrielse från den demon som plågade honom.

Följ Herrens vägledning

Med ny kraft från Herren började jag ta tag i problemet. Jag avbeställde vårt Internetabonnemang eftersom jag kände starkt att min make behövde komma bort från frestelsen för att kunna botas. Andra i samma situation kanske får ett annat svar, men för oss var det en stor välsignelse att vi avbeställde Internetabonnemanget. När min make hade varit borta från frestelsen i några dagar erkände han hur mycket det hade hjälpt honom. Han berättade att han hade försökt övervinna denna synd själv och trott att han var stark nog. Och när han sedan misslyckades skändes han och försökte skylla synden för mig och för Gud. Men nu kände han sig hoppfull! Vi grät tillsammans. Vi bad tillsammans.

Vi bad om en prästadömsvälsignelse av en kär vän, mannen som hade döpt min make flera år tidigare. I välsignelsen försäkrades min make flera gånger om att Herren älskade honom. Han fick rådet att lita på och anförtro sig åt mig, och han välsignades med förmågan att kunna skilja på rätt och fel – en stor hjälp, eftersom pornografin förvränger en persons moraliska omdöme.

Denna välsignelse stärkte oss båda. Jag fortsatte med min egen utökade andliga strävan: att fasta regelbundet, be mycket, besöka

templet och fördjupa mig i skrifterna, särskilt Mormons bok. Våra gemensamma skriftstudier och böner började åter bli ljuvliga.

Jag visste att jag förutom genom bön behövde inhämta kunskap genom egna ansträngningar, så jag läste allt jag kunde hitta av generalauktoriteterna angående pornografi och läste även material som skrivits av yrkesmän inom kyrkan. Min make och jag talade med våra prästadömsledare, som uppmuntrade oss i vår strävan och uttryckte sin tillit till att vi skulle vinna det här slaget.

Jag kände mig manad att prata rakt på sak med min make. Jag bagatelliserade eller ursäktade aldrig hans synd. Jag pratade bara med honom om det här när jag manades till det i bön och bara när jag kände att det var rätt tillfälle. Jag fick så mycket vägledning och inspiration!

Om smärtan kom tillbaka – och det gjorde den ibland, särskilt i början – tog jag den till min himmelske Fader i bön. Jag ansträngde mig särskilt för att visa min make att min kärlek för honom var stark. Han behövde veta att vi var ett lag och att vi skulle kämpa mot fienden tillsammans. Hans hustru, hans bästa vän, skulle stå vid hans sida. Vilken underbar upplevelse det var för mig att se hur hans omvändelse förde ljuset tillbaka till hans liv!

Jag älskade min make för den starka, goda man jag visste att han var. Från det jag hade läst visste jag att pornografi berövar en person hans eller hennes självkänsla, så jag gjorde allt jag kunde för att hjälpa honom återfå tron på sig själv. Jag lärde mig också att erkänna misstag och svagheter för min make i större utsträckning än tidigare, och jag bad honom om råd oftare. Jag blev ödmjukare och var tacksam för hans insikter och stöd. Detta stärkte oss båda.

Jag ansträngde mig mycket för att dela många positiva, roliga upplevelser med min

make. Jag ville släppa in ljuset så att han kunde känna och glädjas åt skillnaden. Vi gick många promenader och åkte på fridfulla bilturer på landet och njöt av skönheten i Guds skapelser. Jag kände att

detta skulle ge honom styrka att stå emot frestelsen om den kom tillbaka och hjälpa oss fokusera på det som är gott och vackert i livet.

Ett återfall

Sedan började företaget min make arbetade för att få problem och var på väg att gå i konkurs. Många förlorade sitt arbete, bland annat min make. Detta var känslomässigt förödande för honom men vi var ändå säkra på att han, tack vare sin bakgrund och övriga kvalifikationer, snart skulle hitta ett nytt jobb.

Vi hade fel. Månaderna gick utan något jobb. Det blev allt svårare för honom att hålla missmodet på avstånd. Min make befann sig i ett utsatt läge. Jag var medveten om detta men visste inte vad mer jag kunde göra. Vi hade beställt ett nytt Internetabonnemang, men med filtrering. Han var hemma medan jag arbetade och tillbringade mycket tid med att söka jobb på Internet. En dag kopplade han bort filtret – räkna inte med att en datakunnig person inte kan ta sig förbi ett filter! Jag upptäckte återfallet snabbt. Först blev jag rädd. Var vi nu tvungna att börja om från början igen?

Sedan insåg jag att min make hade gjort det lätt för mig att upptäcka vad han hade gjort. Han ville verkligen övervinna detta! Återigen grät och bad vi tillsammans, och kom ännu närmare varandra.

Medan jag bad kom den välbekanta lugna känslan. Jag kände att vi skulle övervinna det här problemet. Vi insåg att detta beroende var starkare än vi hade trott. Min make gick med på att bara använda Internet när vi båda var hemma. Bara jag skulle ha lösenordet tills han kände sig starkare.

En stor välsignelse under den här tiden var att han fick ett tillfälligt jobb som ledde till det förmånliga jobb han har nu. Min make var tacksam för denna välsignelse som han såg som ett bevis på vår himmelske Faders stora barmhärtighet i hans liv.

När min make hade avhållit sig från pornografi tillräckligt länge, enligt den tidsram som vår biskop hade satt, fick han sin tempelrekommendation förnyad. Han hade sannerligen fått känna på syndens bitande kval, men glädjen han kände genom omvändelsen var lika intensiv som den Alma gav uttryck för. (Se Alma 36:21.) Jag minns fortfarande spänsten i hans steg när han kom ut från biskopens kontor. En tung börda hade lyfts bort.

Tacksam för välsignelser

När jag nu skriver det här flera år senare flödar mitt hjärta över av tacksamhet för alla de välsignelser vi fick på grund av denna erfarenhet. Min makes kärlek till sin himmelske Fader och till Frälsaren har stärkts oerhört, liksom hans tro. Han är ödmjukare. Vi känner båda en större uppskattning för Frälsarens försoning. Genom att lita till vår himmelske Fader och Frälsaren besegrade vi en verklig och kraftfull Goliat. Vi ser framtiden an hand i hand, med vetskap om att vi kan övervinna allt om vi litar på Herren. ■

PÅ ETT

RYSKT TÅG

Denna upplevelse under en 20 timmar lång resa genom Ryssland stärkte åtminstone ett vittnesbörd.

AMYLYN WOOLLEY REYNOLDS

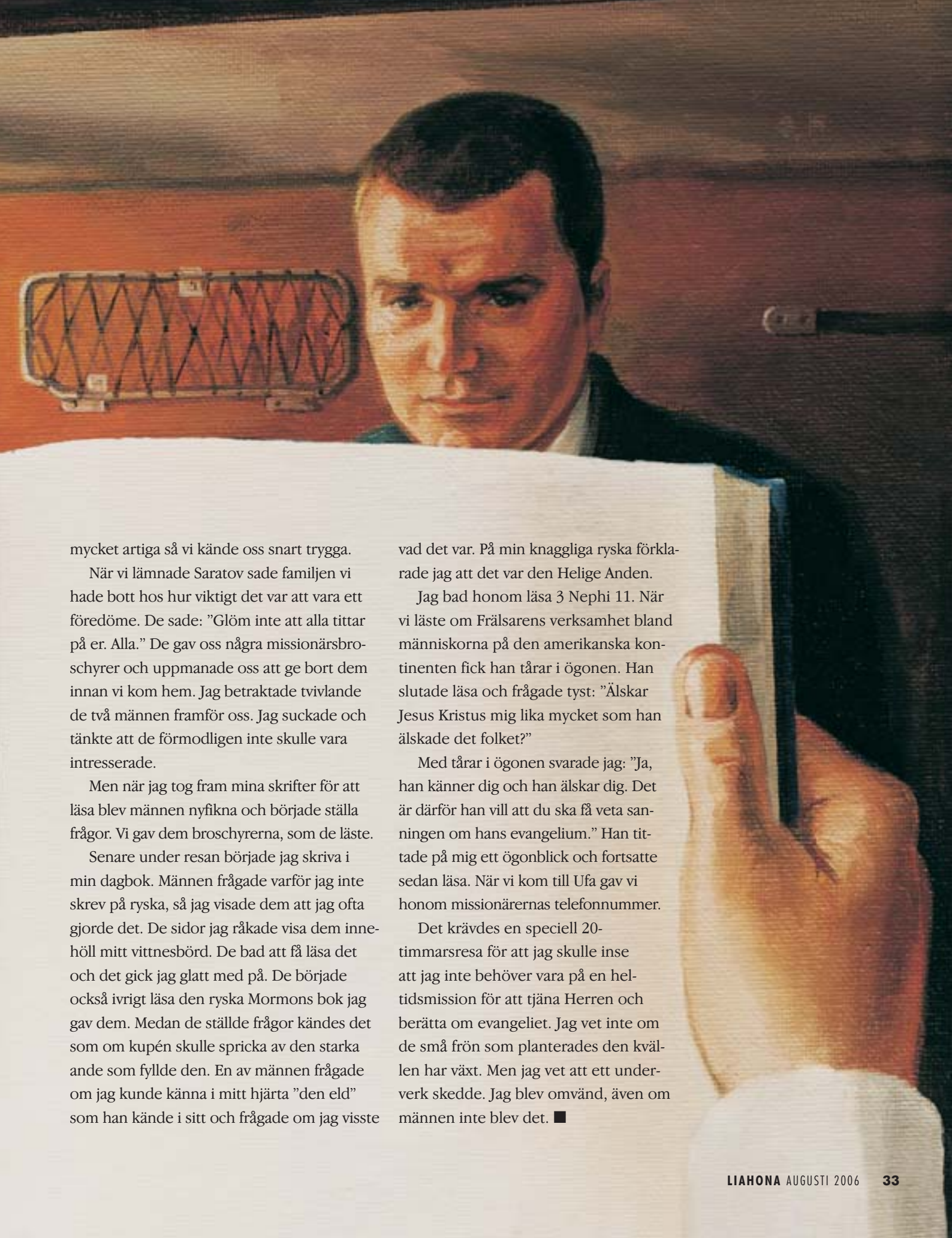
När jag åkte till Ryssland som volontärlärare i engelska kunde jag knappt någon ryska. Men när jag levde bland det ryska folket fick jag en önskan att tjäna dem och berätta för dem om evangeliet. Därför ansträngde jag mig mer för att lära mig språket.

Jag började med att läsa en barnversion av Mormons bok på ryska. Med hjälp av ett ryskt-engelskt lexikon kämpade jag mig igenom ett kapitel per dag och slog upp nästan alla ord.

Sedan lärde jag mig att be på ryska och kände mig dum när de främmande orden ramlade ut ur munnen. Slutligen började jag lära mig att bära mitt vittnesbörd. För att öva brukade jag skriva ner det på ryska i min dagbok. Det tog inte lång tid att inse att det var svårt att lära sig ryska.

När jag hade varit i staden Ufa i nästan tre månader hade en annan engelsklärare och jag planerat en resa till staden Saratov, långt därifrån. På tågstationen möttes vi av en underbar medlemsfamilj som öppnade sitt hjärta och sitt hem för oss. Vistelsen där var snart över och vi befann oss återigen på tåget, redo för den 20 timmar långa resan tillbaka till Ufa.

Vi delade vår lilla kupé med två affärsmän, vilket gjorde oss lite nervösa. Men de var

mycket artiga så vi kände oss snart trygga.

När vi lämnade Saratov sade familjen vi hade bott hos hur viktigt det var att vara ett föredöme. De sade: "Glöm inte att alla tittar på er. Alla." De gav oss några missionärsbroschyrer och uppmanade oss att ge bort dem innan vi kom hem. Jag betraktade tvivlande de två männen framför oss. Jag suckade och tänkte att de förmodligen inte skulle vara intresserade.

Men när jag tog fram mina skrifter för att läsa blev männen nyfikna och började ställa frågor. Vi gav dem broschyrerna, som de läste.

Senare under resan började jag skriva i min dagbok. Männen frågade varför jag inte skrev på ryska, så jag visade dem att jag ofta gjorde det. De sidor jag råkade visa dem innehöll mitt vittnesbörd. De bad att få läsa det och det gick jag glatt med på. De började också ivrigt läsa den ryska Mormons bok jag gav dem. Medan de ställde frågor kändes det som om kupén skulle spricka av den starka ande som fyllde den. En av männen frågade om jag kunde känna i mitt hjärta "den eld" som han kände i sitt och frågade om jag visste

vad det var. På min knaggliga ryska förklarade jag att det var den Helige Anden.

Jag bad honom läsa 3 Nephi 11. När vi läste om Frälsarens verksamhet bland människorna på den amerikanska kontinenten fick han tårar i ögonen. Han slutade läsa och frågade tyst: "Älskar Jesus Kristus mig lika mycket som han älskade det folket?"

Med tårar i ögonen svarade jag: "Ja, han känner dig och han älskar dig. Det är därför han vill att du ska få veta sanningen om hans evangelium." Han tittade på mig ett ögonblick och fortsatte sedan läsa. När vi kom till Ufa gav vi honom missionärernas telefonnummer.

Det krävdes en speciell 20-timmarsresa för att jag skulle inse att jag inte behöver vara på en heltidsmission för att tjäna Herren och berätta om evangeliet. Jag vet inte om de små frön som planterades den kvällen har växt. Men jag vet att ett underverk skedde. Jag blev omvänd, även om männen inte blev det. ■

I Herrens tjänst

ÄLDSTE WILLIAM R WALKER
i de sjuttios kvorum

Den femte trosartikeln uttrycker en grundläggande trossats inom kyrkan: Vi "måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet".

De flesta medlemmarna i kyrkan har någon gång inbjudits till biskopens eller grenspresidentens kontor för att få en kallelse. Många av oss har bett att vi ska ha tro och mod nog att tacka ja till kallelsen, för vi tror att våra ledare har blivit inspirerade när de under bön har sökt sin himmelske Faders vägledning.

Några tycker det är intressant att vi inte själva erbjuder oss att verka inom de ämbeten som vi känner att vi passar bäst för. Men det unika sättet varpå kyrkans medlemmar kallas att tjäna i riket är ett utmärkande drag för Herrens kyrka.

Följande principer kan hjälpa oss förstå hur vi kan verka effektivt i våra kallelser.

"Det har ingen betydelse var du tjänar, utan hur"

Vår villighet att verka i våra kallelser, oavsett vilken det är, återspeglar vår hängivenhet

Vår villighet att verka i våra kallelser, oavsett vilken det är, återspeglar vår hängivenhet till Herren.

till Herren. Som president J Reuben Clark Jr (1871–1961) i första presidentskapet lärde: "I Herrens tjänst har det ingen betydelse var du tjänar, utan hur. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga intar man den plats som man vederbörligen kallats till, en plats som man varken ansöker om eller tackar nej till."¹

Broder Dai Endo från Yokohama stav i Japan är ett exempel på en person som trofast följde denna princip. Efter att under många år ha verkat som rådgivare i stavspresidentskapet och sedan som president för staven avlöstes broder Endo år 2000. När han bar sitt vittnesbörd under stavskonferensen då han blev avlöst uttryckte han sin kärlek till medlemmarna och sin tacksamhet för välsignelsen att ha fått tjäna dem och Herren. Med ett leende sade han: "Nästa vecka kallas jag förmodligen att verka i Primär."

Veckan därpå bad broder Endos biskop att få träffa honom och gav honom en kallelse att verka som primärlärare. Den före detta stavspresidenten tackade ödmjukt ja till kallelsen. Hans villighet att tjäna var inte grundad på den status som kallelsen har utan i stället på en önskan att tjäna Herren vart han än blev kallad.

Efter att ha
verkat som
stavspre-
sident tackade broder
Dai Endo trofast ja
till en kallelse att
undervisa i Primär.
Hans främsta öns-
kan var att tjäna
Herren.

Kallad av Herren

Jesus sökte upp och kallade de män som skulle vara hans tolv apostlar. De som verkar i Herrens kyrka kallas efter samma mönster.

En gång välsignades jag med att få höra president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, ge råd åt barnen till de män som nyligen kallats att verka i biskopsrådet i en församling.

President Faust sade till dessa barn: "Jag vill att ni alla ska komma ihåg att era fäder inte anmälde sig som frivilliga till dessa uppgifter. De skrev inte upp sitt namn på en lista som efterlyste ett nytt biskopsråd. De uttryckte inte

något önskemål om att få uppgiften. De kallades till den. De kallades av Herren genom inspiration och uppenbarelse att verka som det nya biskopsrådet i den här församlingen. De tackade ja till kallelsen och har visat sin villighet att tjäna. Nu börjar de arbeta med Guds myndighet."

Enligt det antagna tillvägagångssättet i kyrkan sökte de som kallade dessa män till biskopsrådet genomgående Herrens vilja och vägledning.

"Du kallade dem inte"

Vid ett flertal tillfällen har president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum,

berättat om en upplevelse han hade under ett ledarskapsmöte då en biskop nämnde att han inte kunde få någon att verka som Primärs president i församlingen. Den frustrerade biskopen sade att han hade pratat med nio olika systrar i församlingen men ingen av dem hade tackat ja till kallelsen.

President Packer sade till biskopen att han visste varför ingen av systrarna hade tackat ja: "Du frågade dem – du kallade dem inte." President Packer sade att om han hade utfärdat kallelsen på rätt sätt så skulle han inte ha behövt prata med nio personer för att få någon att tacka ja till kallelsen.

I den sekulariserade världen finns det inga direkta paralleller till utfärdandet av en kallelse. Den person som innehar prästadömet nycklar varken ber, utser eller rekryterar en person att tjäna. Han kallar honom eller henne, och kallelsen kommer från Herren.

Avlösningen

Vi kallas, och sedan blir vi avlösta. Vi åstundar inte någon uppgift, och vi avsäger oss inte heller uppgiften eller ger upp. Vi blir avlösta genom samma myndighet varmed vi kallades.

Mannen
tittade
på sin
bustru och utan att
säga ett ord visste
de vad svaret på
kallelsen skulle bli.

År 1947 kallade äldste Ezra Taft Benson (1899–1994), då medlem i de tolv apostlarnas kворum, min farfar James H Walker att vara president för Taylors stav i Raymond i Alberta i Canada. Innan dess hade min farmor Fannye Walker verkat i många år som president för Unga kvinnor i staven. Hon älskade den uppgiften.

När äldste Benson utfärdade kallelsen till president Walker sade han att president Walkers hustru skulle sluta verka som Unga kvinnors president i staven så att hon kunde stödja honom i hans ansvar och så att andra utanför deras familj skulle få möjlighet att tjäna. Farmor var inte glad. Hon älskade de unga kvinnorna, hon älskade sin kallelse och ville fortsätta verka i den.

Flera år senare berättade president Benson för mig om denna upplevelse. Han sade: "Din farmor blev mycket besviken när vi avlöste henne. Men när jag såg henne nästa gång sade hon till mig att hon förstod och accepterade att hon hade behövt avlösas."

Likası behöver vi ödmjukt acceptera och erkänna den inspiration som ledde till att vi avlöstes från en kallelse vi älskade.

Ett trofast åtagande

Det sätt som trofasta medlemmar i kyrkan tackar ja till kallelser på är anmärkningsvärt. Kyrkans historia är full av berättelser om hur hängivna medlemmar tackat ja till kallelser som krävt avsevärda personliga uppoffringar.

President Packer var närvarande när president Henry D Moyle (1889–1936) i första presidentskapet utfärdade en kallelse till en man att presidera över en av kyrkans missioner. President Moyle sade till mannen: "Vi vill inte pressa dig till detta beslut. Kan du ringa mig om en dag eller två, så snart du kan fatta ett beslut angående denna kallelse?"

President Packer berättar vad som hände:

"Mannen tittade på sin hustru och hon tittade på honom, och utan att ett ord sades pågick ett tyst samtal mellan mannen och hustrun, och sedan en mild, nästan omärklig nickning. Han vände sig tillbaka mot president

Moyle och sade: 'Ja, vad kan jag säga? Vad skulle vi säga till dig om några dagar som vi inte kan säga nu? Vi har blivit kallade. Vad kan vi annat svara? Naturligtvis tackar vi ja till kallelsen.'

Sedan sade president Moyle ganska försiktigt: 'Ja, om det är så ni känner, så är det faktiskt lite bråttom. Jag undrar om ni kan vara redo att åka ... den 13:e mars.'

Mannen svalde, för det var bara elva dagar dit. Han tittade på sin hustru. De hade ännu ett tyst samtal, och sedan sade han: 'Ja, president Moyle, vi kan åka då.'

'Hur blir det med ditt företag?' sade presidenten. 'Hur blir det med din siloanläggning? Hur blir det med din boskap? Hur blir det med annan egendom?'

'Det vet jag inte', sade mannen, 'men vi ordnar det på något sätt. Allt det där kommer att ordna sig!'"²

Vanligtvis är det inte lika ont om tid. De som kallas till sådana positioner får vanligtvis gott om tid att ordna med sina affärer. I detta fall var det ont om tid, men det äkta paret tackade ja med tro, hängivenhet och absolut trofasthet. Vilket underbart exempel på hur vi alla bör besvara en kallelse.

Förhårliga din kallelse

Ett av de viktigaste skriftställerna i Mormons bok om att förhårliga kallelser kommer från profeten Jakob, som skrev: "Vi förhårligade vårt ämbete för Herren." (MB Jakob 1:19) I Läran och förbunden kapitel 84, som innehåller prästadörets ed och förbund, står det att de som ärar sin kallelse blir "helgade genom Anden" (v 33).

Många av oss har försökt förstå vad det innebär att förhårliga en kallelse. President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, sade:

"Vad innebär det att ära en kallelse? Det betyder att höja dess värdighet och dess betydelse, att göra den hedervärd och lovvärd i alla människors ögon, att förstora och stärka den så att andra ser dess gudomliga karaktär. Och hur ärar man en kallelse? Helt enkelt genom att utföra det tjänande som tillhör den."³

Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kворum

undervisade om hur vi får vägledning i våra kallelser:

”Ditt kall åtföljs av stora löften. Ett av dessa löften är [att] ... Herren kommer att vägleda dig genom uppenbarelse precis som han kallade dig genom uppenbarelse. Du måste be i tro om uppenbarelse för att få veta vad du ska göra. Ditt kall åtföljs av löftet att svaren kommer. Men denna vägledning kommer endast när Herren är säker på att du tänker hörsamma den. Om du vill veta Herrens vilja måste du vara hängiven mot den. Orden ’ske din vilja’, inpräntade i hjärtat, utgör fönstret till uppenbarelse.”⁴

Herren gör det möjligt

Här är sammanfattningsvis några viktiga principer som har att göra med kallelser i kyrkan:

1. De som har myndighet att utfärda kallelser behöver söka inspiration av Herren genom bön. När ett inspirerat beslut är fattat behöver kallelsen utfärdas korrekt och på ett värdigt och vördnadsfullt sätt, så att alla inblandade förstår att kallelsen kommer från Herren.
2. Vi tjänar villigt. Vi anmäler oss inte som frivilliga. Vi blir kallade.
3. När vi har kallats till ett ämbete behöver vi ödmjukt tänka på att kallelsen inte är vår och att vi kommer att avlösas en dag genom samma myndighet genom vilken vi kallades.
4. När avlösningen kommer behöver vi acceptera detta och vara ödmjuka och tacksamma för att vi haft möjlighet att tjäna. Vi behöver lita på att vi blir avlösta genom samma inspiration som vi blev kallade. Vi behöver stödja den person som kallas att ta vår plats.
5. Kallelser och avlösningar kommer inte alltid när vi skulle ha föredragit det. Vi behöver lita på Herrens tidtabell.
6. När en man eller hustru kallas till ett krävande ämbete kan det vara bäst för honom eller henne och resten av

Jesus kallade de män som skulle vara hans tolv apostlar. De som verkar i hans kyrka kallas efter det mönster som han fastställde.

familjen om den andre blir avlöst från ett tungt ansvar.

7. Vi behöver lita på Herren när vi tackar ja till kallelsen. (Se Ords 3:5–6.)

8. Herren förhärskar våra ansträngningar när vi gör vårt bästa och söker hans hjälp.

9. Stora löften och välsignelser åtföljer våra kallelser.

President Gordon B Hinckley sade: ”Närhelst ni kallas att tjäna vill jag uppmana er att tacka ja, och när ni gör det kommer er tro att stärkas och öka ... Om ni tar emot varje tillfälle, om ni accepterar varje kallelse, kommer Herren att göra det möjligt för er att utföra den. Kyrkan kommer inte att be er göra något som ni inte kan göra med Herrens hjälp. Må Gud välsigna er så att ni kan göra allt som ni kallas att göra.”⁵

Vad välsignade vi är som kan hjälpa Herren bygga upp riket genom att verka i våra kallelser. ■

SLUTNOTER

1. Conference Report, apr 1951, s 154; se också *Liabona*, nov 2002, s 68.
2. *Follow the Brethren*, Brigham Young University Speeches of the Year (23 mars 1965), s 8.
3. ”Prästadömetts kraft”, *Liabona*, jan 2000, s 60.
4. ”Var värdig det kall du har fått”, *Liabona*, nov 2002, s 76.
5. ”Den levande profetens ord”, *Liabona*, apr 1999, s 18.

KOMMER DU INGENSTANS?

TAR DET SOM HÅLLER DIG
SYSSELSATT DIG DIT DU VILL KOMMA?
(Se Matt 6:33.)

Tills jag fann sanningen

Triny Jovel

Jag har velat läsa Bibeln sedan jag var omkring 11 år. Men i det hem jag växte upp ansågs Bibeln vara så helig att den hölls inlåst i ett skåp. När jag var 13 och min bror var 12 flyttade vi till Canadas vackra land. Mellan 16 och 20 års ålder gick jag till två kristna kyrkor. De undervisade korrekta principer ur Bibeln, men medan jag lyssnade lärde jag mig något om medlemmarna – att de inte kom särskilt bra överens. Jag slutade gå till dessa kyrkor och gick inte dit på tre år.

När jag var 23 träffade jag en

Medan jag kämpade mig fram i snålblåsten med min baby, eftersom min före detta make hade vår bil, kändes mitt hjärta mycket tungt.

ung man på ett diskotek. Några månader senare gifte jag mig med honom och kort därefter fick vi vårt första barn. Allt gick bra hemma hos oss. Han arbetade hårt och kom alltid hem tidigt från arbetet och hjälpte mig med hushållet. Jag var mycket lycklig och kände mig lugn hemma, och glömde helt och hållet bort Gud.

Men utan förvarning började min make en dag gå ut på diskotek med sina vänner. Hans vänner ville också gå till olika barer. Så inom bara några månader blev min make en festare och rumlare. Till slut sade jag upp mig från mitt arbete och lämnade honom. Kort efter vår separation upptäckte jag att jag väntade mitt andra barn. Jag var så ledsen och nere att jag inte kunde finna någon frid. Jag brukade gråta

mig till sömns och vakna gråtande. Men tack vare en kvinna som var god vän till mig började jag gå till en kristen kyrka igen.

Den här gången tog jag det som tillhör Gud på större allvar. Jag satte till och med upp ett mål att undersöka fler kyrkor. Innan jag gick till kyrkan brukade jag knäböja och be min himmelske Fader att ge mig större visdom så att jag kunde välja gott och motstå det onda.

Jag började besöka andra kyrkor förutom den kristna kyrkan jag brukade gå till, men jag kände mig ofta förvirrad över de olika lärdomarna. Ju mer förvirrad jag blev, desto mer bad jag. Det kändes som att varje gång jag besökte en kyrka så var det

något som fattades, men jag visste inte vad det var. Det var därför jag hade ett mål att undersöka andra kyrkor och inte sluta förrän jag hade funnit sanningen.

En dag var jag på besök hos min bror och svägerska och det hann bli mörkt innan jag gick hem. Jag hade en ganska lång väg att gå innan jag var framme vid busshållplatsen. Det här var i mars 1992 och det var mycket kallt och blåsig. Min baby vred och vände sig i mina armar. Jag gick baklänges många gånger så att vinden skulle träffa mig och inte min baby.

Jag blev missmodig när jag tänkte på hur jag frös där jag gick med min baby, och att min före detta make hade vår bil. Jag började tänka på hur grymt livet hade varit mot mig och mitt hjärta blev tungt. Jag började gråta som ett barn. Jag tittade mig omkring och såg att jag var ensam, så jag ropade högt till Gud: "Himmelske Fader, hjälp mig hitta ljuset!"

Till slut kom jag fram till busshållplatsen och när bussen kom satte jag mig på ett säte långt fram som jag alltid gör. När jag tittade till vänster om mig såg jag två unga män i vit skjorta och slips. En av dem kom fram till mig och sade på knapphändig spanska: "Talar du också spanska?"

"Ja naturligtvis", svarade jag.

"Vill du ta emot Jesu Kristi evangelium?" frågade han.

Det var underbara ord för mig. *Jesu Kristi evangelium*. Jag hade undersökt flera kyrkor, men hade

inte hört dessa vackra ord i någon av dem. Jag hade alltid hört *ordet*, *evangeliet* eller *de goda nyheterna*. Därför gav jag dem mycket glatt min adress och mitt telefonnummer.

Jag började lyssna på missionärernas diskussioner och döptes och konfirmerades i juni 1992. Jag kommer aldrig att glömma den mycket speciella dagen. Innan jag gick ner i dopets vatten kände jag en stor tyngd, som om jag hade bly i fötterna. Men när jag kom upp ur vattnet kändes det som om jag hade vingar. Och när missionärerna lade händerna på mitt huvud och gav mig den Helige Andens gåva fylldes jag av en varm känsla, en frid som jag aldrig känt tidigare. Tårarna började rinna nerför kinderna. Till min förvåning insåg jag att jag inte grät av smärta eller sorg utan på grund av den stora glädje och frid jag kände i mitt hjärta.

Några månader efter mitt dop kallades jag att verka i barntillsynen och sedan som primärlärare. Ett år senare fick jag min begåvning. Jag träffade också en underbar man i kyrkan. I september 1994 beseglades vi i templet i Toronto i Canada. Tre år senare välsignades vi med en vacker son.

Jag har fortsatt att verka i kallelser i kyrkan och delar med mig av mitt vittnesbörd om evangeliet till alla mina nära och kära. Jag vet att Jesu Kristi evangelium kommer från himlen i all dess härlighet och att vi kan förvandlas genom detta evangelium om vi följer Herrens bud. ■

Spela för Betsy

Jessica Martinez

Jag klämde in den sista lådan i bagageutrymmet på min bil, stängde luckan och tittade på klockan. Jag hade hållit tiden. Jag hade betygsatt de sista proven och bilen var packad. Om jag åkte med en gång skulle jag bara behöva köra i mörker den sista timman av min resa till Louisville i Kentucky.

De två sista veckorna hade varit långa och outhärdligt tråkiga i South Ben i Indiana. Min make Mark studerade juridik och hade redan påbörjat sin praktikplats i Louisville. Men som gymnasielärare i South Bend hade jag behövt stanna kvar i ytterligare två veckor för att avsluta skolåret innan jag kunde åka till honom.

Jag var lättad över att äntligen vara på väg så jag körde fort, men när en timme hade gått av den 5 timmar långa bilturen började jag tänka på Sara och hennes dotter Betsy. Vi hade träffats i Hjälpföreningen nio månader tidigare. Hon stod längst bak med en baby i famnen och sade: "Hej, jag heter Sara. Jag kommer från Utah. Och det här är Betsy. Hon kommer från himlen." Jag skrattade och tyckte redan om henne. Liksom jag var hon hustru till en man som studerade juridik och jag blev glad när hon kallades att bli min besökslärare.

Omkring en månad innan jag skulle åka fick Betsy ett slaganfall. Proverna

visade på en stor hjärntumör som tycktes omöjlig att operera bort, men läkarna menade att utan en operation skulle Betsy inte ha några chanser att överleva.

Mitt hjärta värkte för Sara. Tillsammans med resten av församlingen och staven fastade vi och bad om ett underverk. Betsy genomgick en hjärnoperation och förbluffade läkarna som inte trodde att hon skulle överleva operationen. Ändå hade bara en del av tumören tagits bort och Betsy tillfrisknade långsamt. Hennes föräldrar hade under tiden det omöjliga beslutet att fatta om hur man skulle behandla återstoden av tumören utan att förstöra den lilla kroppen.

Operationen hade gjorts i Indianapolis, halvvägs på min resa till Louisville. Sara var fortfarande där med Betsy medan hennes make hade varit tvungen att återvända till South Bend och göra sluttentorna som han hade missat.

Jag tittade på klockan. Jag kunde komma på ett flertal orsaker till att köra förbi utan att stanna, men ingen av dem kunde tysta rösten inom mig som sade att jag behövde stanna. Så jag stannade till vid sidan av motorvägen och ringde sjukhuset från en telefonautomat. Samtalet kopplades till Betsys rum och Sara svarade. Jag kunde höra på hennes röst att hon var glad att jag hade ringt. Hon skulle bli jätteglad om jag kom dit. Jag kände frid och lättnad efter att ha följt Andens maning.

Medan jag körde till sjukhuset kom jag på att min fiol satt inklämd mellan en resväska och en låda med böcker i baksätet. Lite skuldmedvetet kom jag att tänka på att jag inte hade rört den på veckor, trots att jag hade spelat fiol sedan jag var tre. Musik hade alltid

varit en källa till glädje i mitt liv.

Tanken kom för mig att jag skulle ta med mig fiolen och spela för Betsy. Normalt sett skulle jag aldrig ha tänkt tanken. Det verkade lite arrogant att komma oannonserad med en fiol och utsätta alla inom hörhåll för en improviserad konsert. Men jag insåg snabbt att känslan som åtföljde denna tanke var samma ande som hade manat mig att komma på besök.

När jag kom till sjukhuset var Sara mycket trött men glad att se mig. Betsy hade en stor slang som stack in i huvudet och en in i halsen. När jag tittade på hennes lilla kropp och in i hennes ögon så undrade jag hur mycket

I över en timme spelade jag psalmer, primärsånger och klassisk musik. Medan jag spelade tittade Betsy storögt på mig.

smärta hon hade lidit och hur mycket mer hon skulle behöva genomlida.

Sara var mycket glad över att jag hade tagit med min fiol. I över en timme spelade jag psalmer, primärsånger, klassisk musik och allt som hon önskade som jag kunde spela utantill. Medan jag spelade tittade Betsy storögt på mig. Sara menade att Betsy inte hade varit så vaken sedan operationen och ville gärna att jag skulle fortsätta spela. Flera patienter – barn och deras föräldrar – kom in i rummet och lyssnade en stund.

Tiden gick fort utan att jag märkte det. Och när jag stod vid fotändan av sängen och spelade "Jag är Guds lilla barn" (*Psalmer*, nr 194) överväldigades jag av intensiteten i vår himmelske Faders kärlek för denna sjuka lilla flicka. Medan jag spelade kände jag att han älskade Betsy oerhört och ville att hon skulle få lindring från smärtan genom musiken.

När jag lämnade sjukhuset i mörkret samma kväll för att köra vidare till Louisville kom jag att tänka på orden i min patriarkaliska välsignelse som jag inte hade tänkt på på ett tag. Jag hade välsignats med en talang för musik och förväntades utveckla den så att jag kunde glädja andra.

Tack vare Betsy påmindes jag om Herrens syfte med att ge oss olika gåvor. "Alla dessa gåvor komma från Gud till Guds barns gagn." (L&F 46:26) Tack vare att jag lyssnade till Anden fick jag möjlighet att glädja andra med min talang så som Herren hade för avsikt och känna den stora medkänsla han har för sina barn. ■

"Jag tittade på dig"

Lynn Jensen

Det var sommar och det var tid för höskörden. Mycket av höet hade slagits och min granne Frank Rees väntade ivrigt på att daggen skulle komma så han kunde sätta igång. Det var lördagskväll när förhållandena äntligen var de rätta så Frank åkte ut på sitt fält och började bala sitt hö.

Medan han höll på med detta lade han märke till strålkastarna från sin vän och granne flera fält bort. Han utnyttjade också de goda väderförhållandena och höll på att bala sitt hö. Flera år tidigare hade Frank beslutat att inte arbeta på sabbaten och han visste att han skulle sluta strax före midnatt för

att hedra det beslutet. Han undrade vad hans granne skulle göra. Det skulle vara mycket frestande att fortsätta bala under de goda förhållandena när så mycket hö redan var slaget.

Medan timmarna gick fortsatte han att titta efter sin grannes strålkastare och såg att han fortfarande arbetade. Några minuter före midnatt stängde Frank av maskinen och körde traktorn till pickuper. I det stilla mörkret lade han märke till att hans granne också hade valt att hedra sabbaten och hade slutat arbeta.

När Frank berättade om denna händelse på sakramentsmötet tittade han över axeln mot sin granne som nu var biskop för församlingen.

"Kommer du ihåg det?" frågade han.

Biskop Munns nickade och sade: "Jag hade ingen klocka. Jag tittade på dig." ■

Frågor och svar

"Varför är livet så svårt? Kommer det aldrig något avbrott från alla prövningar? Hur kan jag härda ut?"

L I A H O N A

Livet skulle vara lättare utan prövningar, men vi skulle inte lära oss något eller växa särskilt mycket. Prövningar kan göra oss ödmjukare, hjälpa oss växa andligen och påminna oss om att vi behöver Herrens hjälp. Prövningar kan lära oss att uppskatta fridfulla tider. Men viktigast av allt är att de ger oss möjlighet att visa Herren och oss själva att vi är trofasta.

Vissa prövningar hör till jordelivet, till exempel naturkatastrofer eller ett dödsfall i familjen. Då man vet att sådana saker kan hända kan man förbereda sig för dem och därför uthärda dem bättre.

Andra prövningar kommer av våra egna val eller andras val, till exempel misstag eller synder. Om du gör bra val kan du undvika en del av dessa prövningar. Att uthärda prövningar som är resultatet av andras val är svårt. Kanske har en vän svikit dig eller så kanske du lider av det dåliga språk du får höra i skolan. Om man får sådana prövningar är det viktigt att vara trofast och be Herren om hjälp och tröst.

Hur väl du uthärdar prövningarna är upp till dig. De som växer till följd av sina

Prövningar kan hjälpa dig lära, bli ödmjuk och bli starkare.

Du kan undvika vissa prövningar genom att göra bra val.

Livet är ett test. Prövningar ger dig tillfälle att visa att du är trofast.

Om du söker Herrens hjälp så kan han hjälpa dig uthärda dina prövningar väl.

Kom till Kristus i dina prövningar så ska han ge dig vila.

prövningar håller sig nära Herren och frågar sig själva: "Vad kan jag lära mig av det här?" De som tycker synd om sig själva i sina prövningar frågar: "Varför just jag?"

Lägg märke till hur ett långvarigt krig mellan nephiterna och lamaniterna påverkade nephiterna på olika sätt: "Men se, till följd av det mycket långa kriget mellan nephiterna och lamaniterna hade många blivit *förbärdade*, och många hade blivit *saktmodiga* till följd av sina lidanden, så att de böjde sig för Gud i största ödmjukhet." (Alma 62:41; kursivering tillagd) Alla påverkades av kriget men alla valde inte att växa till följd av det.

Här är några sätt att uthärda prövningar väl på: (1) Sök Anden – Hjälparen – genom bön, fasta, skriftstudier och att leva rättfärdigt. (2) Tjäna andra, gå till kyrkan och templet och tillbringa tid med kärleksfulla vänner och familjemedlemmar. Detta kan ge dig frid. (3) Försök att se saker och ting i rätt perspektiv: Också under prövningar finns det sådant som är bra i livet. Och (4) be dina föräldrar och din biskop eller grenspresident om råd om hur du ska klara av en prövning.

När du ser någon som har samma prövning

som du har haft, har du märkt att du då är mer förstående och villig att hjälpa den personen? På liknande sätt tog Frälsaren på sig dina prövningar – bland annat din smärta, dina sjukdomar, frestelser och svagheter – och han är fullkomligt medkännande och har all möjlighet att hjälpa dig. (Se Alma 7:11–12.) När du har en prövning, minns då hans ord: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.” (Matt 11:28)

LÄS ARNA

Vår Fader i himlen slutar inte luttra oss i lidandets ugn förrän hans bild är präntad i vårt medvetande.

Lär dig att glatt möta prövningarna, för de är för ditt eget bästa! Var glad mot alla odds. Det är vägen till större rättfärdighet. Prövningar kan stärka vår relation till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Be om att få tröst, sök i skrifterna och ha alltid ett evigt perspektiv.

Odessa B, 18 år, Filippinerna

Var tacksam för dina prövningar, för de är också välsignelser. Gud vet redan hur du ska hantera dina prövningar, men han vill att du

också ska veta det. Be till din himmelske Fader om att få den styrka och det tålamod som du behöver och Herren kommer med all säkerhet att hjälpa dig.

Sarah M, 16 år, Tyskland

Min biskop har blivit min bästa vän under svåra tider. Jag uppmanar verkligen alla

att tala med sin biskop. Han älskar dig och vill hjälpa dig. Och om du har en patriarkalisk välsignelse så läs den ofta. Den kan vägleda dig under svåra tider.

Kaycee H, 20 år, Montana, USA

Gud sände oss till jorden för att pröva oss. Det är inte lätt men det är nödvändigt för vår tillväxt och utveckling. Be särskilt om hjälp med att bli en uthållig person och be till honom om att få tröst. Han tar dig vid handen och utgjuter många välsignelser över ditt huvud. Var inte missmodig utan håll dig nära evangeliet. Det är det enda som verkligen kan hjälpa dig.

Lia C, 19 år, Italien

Inför varje prövning har jag två val. Jag kan antingen låta den få överhanden, eller så kan jag välja att lära mig av den. Ibland känner jag mig vilsen och ensam, men det är

viktigt att hålla sig nära vår himmelske Fader så att vi kan få tröst i sådana stunder. Be, läs skrifterna och stärk ditt vittnesbörd. Prövningar blir lättare att uthärda när din relation till din himmelske Fader och Jesus Kristus stärks.

Lita J, 20 år, Alberta, Canada

Vi kom hit för att provas och lära och växa. Prövningar är en viktig del av inläringen. Med ständiga prövningar kan vi vara förberedda för större utmaningar i framtiden.

När vi ber, läser skrifterna och håller sabbatsdagen helig blir det lättare att uthärda dem. Kom ihåg att alla prövningar kan övervinnas, som det står i Första Korintierbrevet 10:13.

Jesse H, 14 år, Nevada, USA

Herren ger oss inga prövningar som han vet att vi inte klarar av. Den insikten har hjälpt mig jättemycket i mina prövningar. Det som är

”När livets bördor blir tunga, när prövningar testar vår tro, när smärta, sorg och misströstan dämpar hoppets låga får vi frid genom att kommunicera med vår himmelske Fader.”

President Thomas S. Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Finishers Wanted", Ensign, juni 1989, s 5.

utmärkande när jag ser tillbaka på mina svårigheter är att Herren älskar mig, och att jag har lärt mig något som jag kan ta med mig på livets resa och använda för att hjälpa någon annan som genomgår samma sak. Herren är med oss varje steg på vägen.

Liz O, 20 år, England

Vårt jordeliv är ett provotillstånd och det är viktigt att vi upplever svårigheter i livet och blir provade för att se om vi är värdiga att återvända till vår himmelske

Faders närhet. Motståndaren arbetar för att få bort oss från ledstången av järn. Men när vi följer Kristus och hans evangelium skyddas vi från det onda. Vi kan uthärda lättare om vi har tro på att denna värld bara är en fas i frälsningsplanen.

Celso O, 19 år, Brasilien

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot) till:

Questions and Answers 9/06

50 E. North Temple St. Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 september 2006.

FRÅGA

”Hur kan jag hålla sabbatsdagen helig? Jag har koncentrerat mig på sådant som jag inte kan göra. Hur gör jag den till en dag att se fram emot i stället för en dag när jag inte kan göra något roligt?” ■

Visste du det här?

Rolig aktivitet i Nigeria

Bärare av aronska prästadömet i Abeokuta distrikt i Nigeria samlades förra året för en aktivitet som hölls till minne av aronska prästadömet återställelse. Alla prästadömsbärare och deras vänner inbjöds. Fäder och söner, bröder och gäster lekte

lekar och åt en middag med *jollof*, en populär nigeriansk risrätt.

Grenspresidenterna serverade måltiden, vilket symboliserade

det faktum att ledarna ska tjäna andra.

Efter maten diskade alla sin egen tallrik. De unga männen fick rådet att "göra samma sak hemma".

Hjärtan blev rörda när de unga männen dramatiserade händelsen som de firade – återställelsen av

aronska prästadömet genom Johannes Döparen till profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery den 15 maj 1829.

Medan de följde president Gordon B Hinckleys råd att "göra evangeliet och kyrkan till något roligt för ungdomarna i kyrkan" (från ett tal i Radio City Music Hall i New York den 12 juni 2005) hade dessa nigerianska diakoner, lärare, präster och äldster mycket roligt när de lekte och tjänade sida vid sida.

Med ett ord

Tusenårsriket: Tusenårsriket är en period på 1 000 år. När vi talar om "tusenårsriket" i kyrkan syftar vi på de tusen år efter Frälsarens andra ankomst då Kristus personligen ska regera på jorden. (Se Trosart 10.)

Tusenårsriket är en tid då det råder rättfärdighet och fred på jorden och då alla människor är goda och rättvisa. Kyrkans medlemmar kommer under den här tiden att vara sysselsatta med missionärs- och tempelarbete.

I slutet av de 1 000 åren ska Satan "bliva lössläppt en liten tid för att samla sina härar". De kommer att strida mot himlens härskaror som leds av Adam. Satan och hans efterföljare kommer att besegras och kastas ut för evigt. (Se L&F 88:111–115.)

Det hände i augusti

25 augusti 1829: Martin Harris (till höger) gick med på att inteckna sin gård för att bekosta tryckningen av Mormons bok. Femtusen exemplar trycktes 1830.

5 augusti 1953: President David O McKay tog första spadtaget till templet i Bern i Schweiz. Det var det första templet i Europa.

1 augusti 1973:

Japanmissionen Nagoya och Thailandmissionen Bangkok organiserades.

2 augusti 1985:

Kyrkan gav ut den första nya engelska psalmboken på 37 år. Den har översatts till 21 språk och används i kyrkan idag.

"Vi behöver alla vägledning genom livet. Vi får den bäst från standardverken och Guds profeters lärdomar."

Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, "Lev enligt skrifternas vägledning", *Liahona*, jan 2001, s 22.

MÅLNING AV MARTIN HARRIS AV LEWIS A RAMSEY;
FOTOGRAFI AV PSALMBÖCKER, JOHN LUKE; BAKGRUND
SCOTT KNUDSEN

Herren hjälper oss alltid

Jag vill tacka alla som skickar in berättelser till *Liabona*. De bygger alla upp mig. Jag är den enda medlemmen i mitt hem och jag vet hur svårt det kan vara att efterleva Jesu Kristi evangelium i en sådan situation. Men Herren hjälper oss alltid – och en del av den hjälpen är *Liabona*.

Aline Gonçalves da Silva, Brasilien

Till ständig välsignelse

Liabona är till ständig välsignelse i mitt liv. Artiklarna i tidningen når djupet av mitt hjärta. Hela min familj blev särskilt välsignad när vi döptes samma dag i oktober 2003, och *Liabona* har alltsedan dess varit till välsignelse för oss alla.

Jessica Lisseth Sinche Urgano, Peru

Hoppet om att få verka som missionär

Jag har velat gå ut och verka som missionär sedan jag var 8 år. Nu är jag 15 och jag vill tjäna Herren. När jag läste "En missionärs hopp" i julinumret 2005 av *Liabona* blev jag inspirerad till att börja förbereda mig för en mission. Den unge mannen i berättelsen gjorde många uppoffringar för att kunna tjäna, och det kan jag också göra.

Jag vill uttrycka min tacksamhet för dem som är engagerade i att distribuera *Liabonas* goda nyheter över hela världen. De inspirerar oss och kan ge oss stora välsignelser.

Julius J Andrada Jr, Filippinerna

Min glädje är fullkomlig

Jag vill tacka var och en av er – överättarna och alla som hjälper till med publiceringen av *Liabona*. Det är tack vare er som jag åtnjuter välsignelsen att få hålla profeternas och generalauktoriteternas ord i mina händer.

Jag döptes som barn men var borta från kyrkan under en lång tid. När jag lyssnade på äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum (under oktoberkonferensen 2004), hjälpte han mig att tro på att Frälsaren gjorde det möjligt för mig att få förlåtelse för mina synder. Jag har upplevt den hjärtats förändring som Alma talade om, och min glädje är fullkomlig.

Araceli Arroyo Romero, Mexico

BEHÖVER DU VÄGLEDNING?

Liksom *Liabona* vägledde Lehi och hans familj, kan tidningen *Liabona* vara en kompass för nya medlemmar medan de fortsätter att lära sig mer om evangeliet.

Oktobernumret 2006 är ett särskilt nummer för nya medlemmar. Du kan hjälpa en ny medlem genom att ge det numret till honom eller henne eller genom att ge dem en prenumeration på *Liabona*. Kontakta ditt lokala distributionscenter för beställningsinformation.

Lilla stjärnan

Varje steg ett steg i tro

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Vi behöver alla ha ett eget förråd av tro som hjälper oss höja oss över de bekymmer som tillhör detta jordeliv.

Thomas Giles, en man från Wales som blev medlem i kyrkan 1844, fick lida mycket under sitt liv. Han var gruvarbetare, och en dag när han grävde kol i gruvan träffade ett stort kolstycke honom i huvudet och han fick ett sår som var över 20 centimeter långt. Läkaren som undersökte honom sade att med de skadorna skulle han dö inom 24 timmar. Men sedan kom äldsterna och välsignade honom. Han blev lovad att han skulle bli bra och att "även om han aldrig skulle kunna se igen, skulle han få leva och kunna göra mycket gott i kyrkan". Ja, broder Giles fick leva, men han var blind resten av livet.

År 1856 flyttade broder Giles och hans familj till Utah, men innan han lämnade sitt fosterland gav medlemmarna i Wales honom en harpa, som han lärde sig att spela väl. I Council Bluffs i Iowa anslöt han sig till ett handkärrekompani och begav sig västerut. "Fastän han var blind drog han en handkärra från Council Bluffs ända till Salt Lake City." På vägen över prärien dog hans hustru och två barn. "Han sörjde mycket och hans hjärta var nära att brista, men hans tro svek honom inte." När han kom fram till Salt Lake City lånade president Brigham Young, som hade hört

President Faust lär oss att utöva tro när vi blir provade.

hans berättelse, honom en värdefull harpa, som han fick ha tills hans egen anlande från Wales. Broder Giles "reste från bosättning till bosättning i Utah ... och glädde människors hjärtan med sin ljuvliga musik".¹

Vi får alla provningar. Medlemmarna som levde under kyrkans första dagar provades och förfinades när de måste avgöra om de hade tro nog att, liksom broder Giles, lägga sina tillhörigheter i en vagn eller i en handkärra och färdas över de amerikanska slätterna. Några hade inte den tron. Men för dem som reste var "varje steg ett steg i tro".

I vår tid genomgår vi en allt svårare förfining och provning. Ingen av oss känner till Herrens visdom. Vi vet inte i förväg exakt hur han ska ta oss från där vi är till dit vi behöver komma. Vi råkar ut för många gupp, kurvor och vägskäl på livets väg som leder till evigheten.

Medan vi lever på jorden måste vi vandra i tro, och inte tvivla. Vi har stor anledning att hoppas. Glädjen kan bli vår om vi är villiga att offra allt för Herren. Då kan vi se fram emot den obetalbara möjligheten att övervinna alla provningar under det här livet. Då får vi vara hos Frälsaren för evigt. ●

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2004.

FOTNOT

1. Se Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 delar (1901–1936), 2:507–508.

Aktivitet

1. Klipp ut figurerna på den här sidan.
2. Klistra eller tejpa fast bilderna på tjockare papper.
3. Sätt fast en bit flanell eller något annat grovt tyg på baksidan av det tjocka papperet om du vill att figurerna ska kunna sättas fast på en flanellograf.
4. Återge berättelserna om Nephi, Daniel, de unga krigarna och Rut med hjälp av figurerna. (Se 1 Nephi 3–4; Daniel 6; Alma 57:19–27; Rut 1.)

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

SKRIFTERNA VISAR VÄGEN

”[Kom] ihåg att rannsaka [skrifterna] flitigt, så att I mån hava nytta därav.” (Mosiah 1:7)

LINDA MAGLEBY OCH ELIZABETH RICKS

Även om vi vet att vi blir välsignade när vi är lydiga kan det ibland kännas svårt att hålla buden. I skrifterna finns det exempel på personer som höll buden fastän det var svårt.

När Lehi och hans familj hade lämnat Jerusalem färdades de i flera dagar i vildmarken. Sedan befallde Herren Nephi och hans bröder att återvända till Jerusalem och hämta mässingsplåtarna, skrifterna, hos Laban. Laman och Lemuel knorrade, eller klagade, och sade att det var svårt att gå hela vägen tillbaka till Jerusalem. Nephi knorrade inte. Han sade: ”Jag vill gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet, att Herren icke giver människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.” (1 Nephi 3:7) Herren hjälpte Nephi. Han kunde hämta plåtarna fastän det var svårt.

Daniel befalldes att *inte* göra något som var rätt – han befalldes att inte be! Onda män lurade kungen att stifta en lag som sade att alla som bad skulle kastas i lejongropen. Men Daniel bad ändå tre gånger om dagen. När männen upptäckte att Daniel bad kastades Daniel i lejongropen. Dödade lejonen Daniel? Nej. Gud sände en ängel som beskyddade Daniel. Gud välsignade Daniel för att han höll budet att be.

Vi kan följa Nephis och Daniels exempel på lydnad. Vi kan lyda våra föräldrar, klä oss lämpligt, använda ett rent språk och läsa våra skrifter – även när det är svårt!

Förslag till samlingsstunden

1. Läs 1 Nephi 19:23 högt tillsammans. Fråga: ”Vad betyder det att ’tillämpa all belig skrift’ på oss själva

och på vår familj?” Tillämpa betyder ”att använda”. Vi ser hur våra liv liknar de personers liv som vi läser om. Vi ser hur Herrens ord kan hjälpa oss idag. (Se ”Tillämpning”, Undervisning: Den högsta kallelsen [2000], s 179–180.) Dela ut skriftställe hänvisningar för att illustrera följande principer: Mosiah 2:17–18 (tjäna andra); Mosiah 4:16 (hjälpa fattiga); Alma 37:36–37 (be alltid); Andra Moseboken 20:12 (bedra vår fader och moder); Mosiah 5:5, 7 (ingå och hålla dopförbund). Be barnen att göra tre saker: (1) läsa skriftstället, (2) bitta evangelieprincipen och vara redo att förklara den med egna ord och (3) säga hur de kan tillämpa (använda) budskapet i sitt liv idag. Diskutera hur de och deras familj blir välsignade när de tillämpar skrifterna på sig själva. Fråga: ”Av alla de personer som någonsin levat på jorden, vem skulle ni vilja vara mest lik?” Bär vittnesbörd om Frälsaren.

2. Rita en enkel spelplan på tavlan med första rutan i nedre vänstra hörnet och målrutan i övre högra hörnet. Rita en vattenlinje precis nedanför målrutan. Använd en urklippsbild av Noas ark som spelmarkör. Förklara att syftet med spelet är att få upp arken ur vattnet. Lägg ut olika urklippsbilder av djur runtom i rummet. På baksidan av bilderna skriver du 1, 2 eller namnet på en sång eller psalm om lydnad. Återge berättelsen om Noa. (Se 1 Mos 6–8.) Betona att Noas familj välsignades på grund av sin lydnad. Låt barnen turas om att bitta ett djur. Om det är en sång på baksidan, sjung sången, sätt djuret i arken och flytta markören tre rutor framåt. Om det är en 1:a eller 2:a, be då barnet säga något som vår nutida profet har bett oss göra och sedan sätta djuret i arken och flytta fram markören det antal steg som angetts. När arken kommit upp ur vattnet sjunger ni en sång eller psalm om profeter. Förklara att vi och vår familj välsignas när vi följer vår profet. ●

FRÅN PRESIDENT WILFORD WOODRUFFS LIV

Lyssnar till Anden

Wilford Woodruff färdades över Förenta staterna flera gånger som ledare i kyrkan. En gång stannade han över natten i Indiana när han var på väg att träffa medlemmarna i Boston i Massachusetts.

Jag tycker att vi ska sova här i natt. Jag känner några bröder som låter oss övernatta hos dem.

Wilford, hans hustru och ett av deras barn beslöt sig för att sova i vagnen.

Det verkar som om de andra barnen har gått och lagt sig i huset. God natt, Wilford.

God natt.

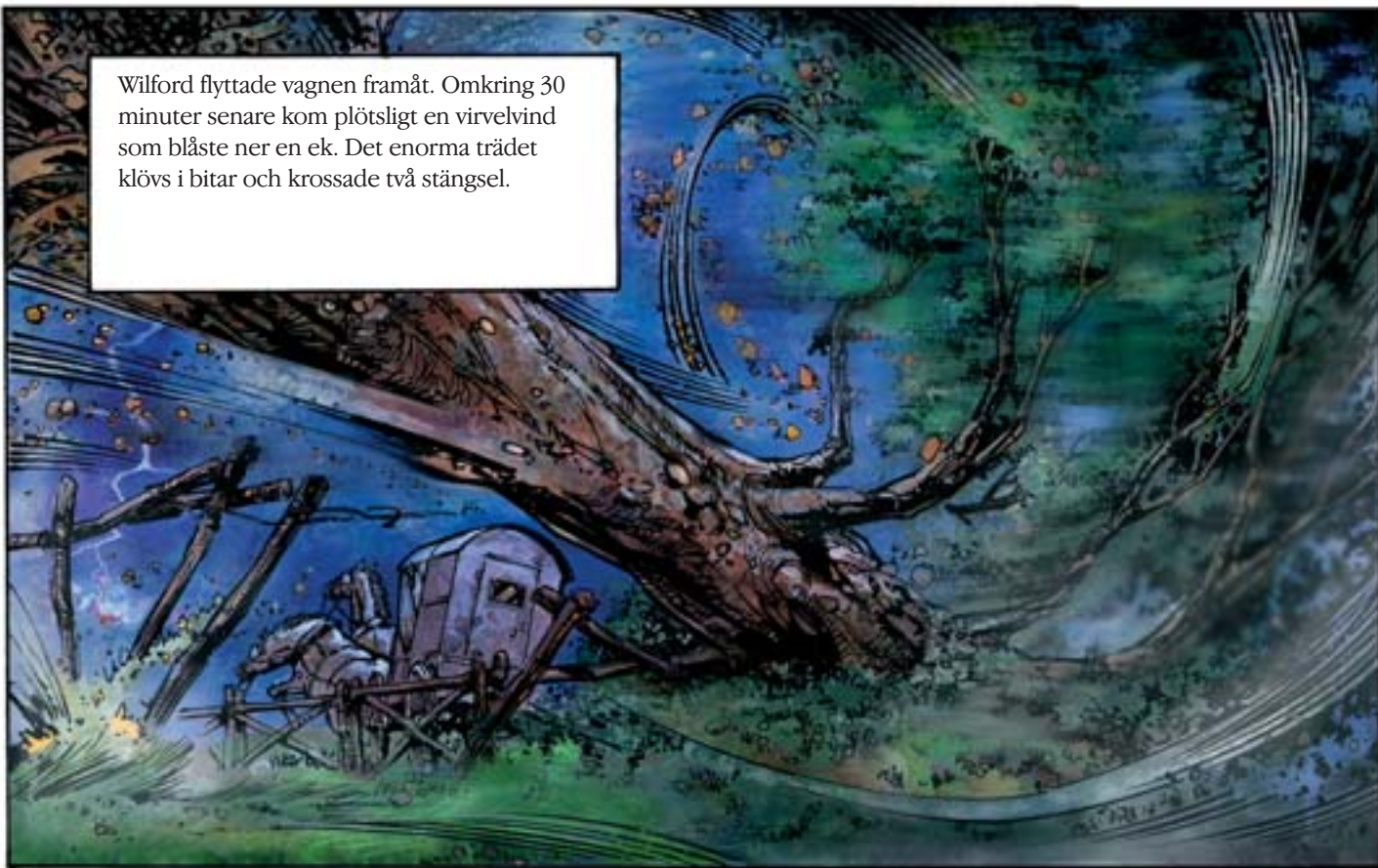
Kort efter det att Wilford hade gått och lagt sig hörde han en röst som uppmanade honom att flytta på vagnen.

Jag måste flytta på vagnen.

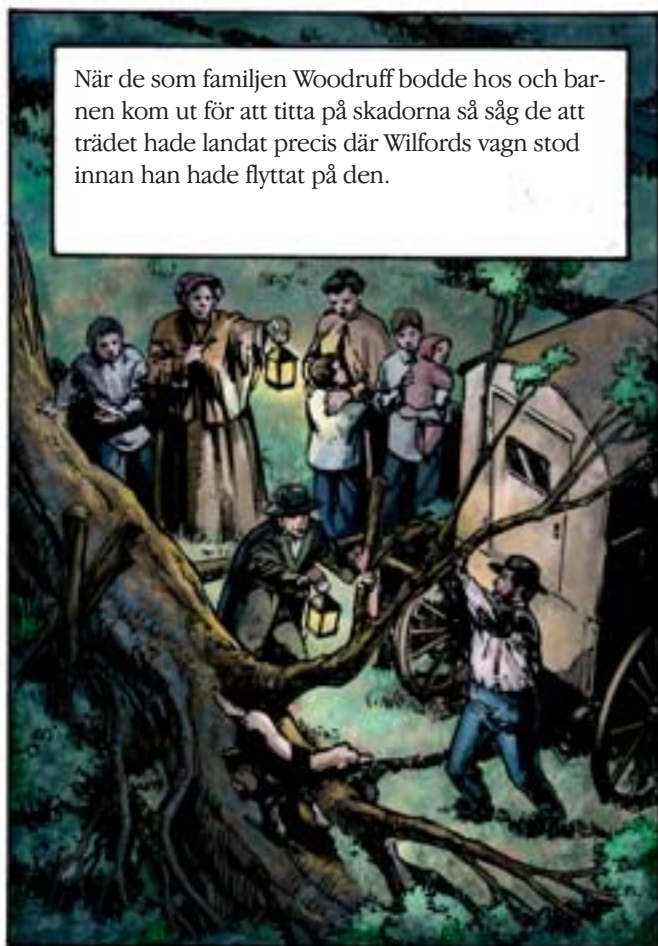
Varför då?

Jag vet inte. Men jag känner igen Andens röst och den säger att jag måste flytta på vagnen.

Wilford flyttade vagnen framåt. Omkring 30 minuter senare kom plötsligt en virvelvind som blåste ner en ek. Det enorma trädet klövs i bitar och krossade två stängsel.

När de som familjen Woodruff bodde hos och barnen kom ut för att titta på skadorna så såg de att trädet hade landat precis där Wilfords vagn stod innan han hade flyttat på den.

På morgonen kunde familjen Woodruff tryggt fortsätta sin färd och de åkte glada iväg.

Genom att följa Guds andes uppenbarelse till mig räddade jag mitt liv såväl som min hustrus och mitt barns liv.

Från Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff, s 46–47.

"Jag ... upptecknar ... vad jag utfört i mina dagar." (1 Nephi 1:1)

Jareds dagbok

LILIA M CROUCH

Byggd på en sann berättelse

Aaron stormade in genom ytterdörren efter skolan och sprang raka vägen upp till sitt sovrum. Han började leta efter något medan hans lillebror Jared nyfiket tittade på.

"Var är du? Var är du?" mumlade Aaron för sig själv.

"Vad letar du efter?" frågade Jared.

"Jag letar efter ..." Sedan såg Aaron det han ville ha tag i uppe på en hylla i garderoben, bredvid sina skrifter. "Här är den!" utropade Aaron medan han sträckte sig upp och tog ner sin dagbok från gömstället.

Aarons huvud surrade av tankar från allt som hänt under dagen. Han ville börja skriva så fort som möjligt så att han inte skulle glömma bort allt det som han hade hört och sett. Han satte sig vid skrivbordet och slog försiktigt upp dagboken på en tom sida. Han började skriva.

Jared tittade på sin storebror och undrade varför han var så fast besluten att skriva i den där boken. "Vad gör du?" frågade han. Aaron fortsatte att koncentrera sig på sin dagbok. Han skrev ner datum, tid, var han var och hur han kände sig. Jared blev otålig och frågade igen: "Vad är det du skriver i den där boken?"

Aaron slutade skriva och vände sig mot Jared. "Jag är snart klar", sade han. "Sedan lovar jag att jag ska berätta vad det är jag gör, okej?" Jared nickade och satt tålmodigt kvar på sin säng.

När Aaron hade skrivit lite till slog han ihop boken. Sedan tog han sina skrifter och tog med sig dem och dagboken till Jared.

Aaron höll upp Mormons bok. "Den här boken är

ungefär som en dagbok”, förklarade Aaron för sin lillebror. ”Den är skriven av profeter och handlar om vad de gjorde och undervisade om.”

Aaron berättade en del av berättelserna han hade läst och lärt sig om i Primär för Jared: när Herren lärde Nephi att bygga en båt, när den modiga lamaniten Samuel stod på en mur och predikade, när Jesus Kristus kom till Amerika och undervisade de små barnen.

”Mormon och hans son Moroni avslutade berättelsen

om sitt folks historia på guldplåtarna. Sedan gömde Moroni plåtarna så som Gud hade befallt”, sade Aaron. ”Mormons bok gavs till oss så att vi kan läsa den idag. En dag kommer någon i vår familj att läsa min dagbok också.” Han log. ”Min dagbok är inga skrifter, men den kan berätta om allt viktigt som hände i mitt liv och om de personer jag älskar, som dig, Jared. Det är mitt vittnesbörd om vår himmelske Faders kärlek till mig.”

Jared tänkte på vad Aaron hade berättat och hoppade sedan ner från sängen och sprang ut ur rummet. Han kom snart tillbaka med ett pappersark och några kriter. Han började rita. Nu var det Aaron som var nyfiken. "Vad gör du?"

"Jag är nästan klar", sade Jared. Den här gången var det Aaron som tålmodigt fick vänta. Jared lade ner sina kriter och höll upp papperet så att Aaron kunde se det. Han hade ritat en bild av sig själv och sin storebror. Och han hade ritat en dagbok och en Mormons bok i Aarons händer. "Jag skriver dagbok nu!" sade Jared. "Här skrev jag ner tiden, datumet och var jag var." Sedan pekade Jared på bilden han hade ritat av sin

"Jag lovar er att om ni för era dagböcker ... så blir de verkligen en källa till stor inspiration för er familj, era barn, era barnbarn och andra i generationer."

President Spencer W Kimball (1895–1985), "Jag har därför fått undervisning", (se Nordstjärnan, aug 1982, s 4.)

storebror. "Och här satte jag den person som jag älskar."

Då kom Jared ihåg att han hade glömt något. Han sträckte sig efter en klargul krita och ritade ett stort leende ansikte överst på papperet. "Och det här är hur jag känner mig inuti!" ●

GISSA VEM

Kan du gissa vem det här är? Läs ledtrå-darna om den här medlemmen i de tolv apostlarnas kvorum. Du bittar svaret längst ner på sidan.

1 Medan han reste runt världen som pilot såg han att evangeliet kan ena människor av alla kulturer och raser, oavsett var de bor.

2 När han var 11 år hade han och hans familj varit flyktingar två gånger.

3 Han föddes i Tjeckoslovakien den 6 november och växte upp i Tyskland efter andra världskriget.

4 En kvinna som hette syster Ewig inbjöd hans familj till ett sakramentsmöte när han var sex år gammal. Hennes namn är nästan som "syster Ewig".

5 Han står som nummer elva i senioritet i de tolv apostlarnas kvorum.

6 Han är den enda nu levande aposteln som inte föddes i Förenta staterna.

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum är kallade som profeter, siare och uppenbare och att vara särskilda vittnen om Jesus Kristus. De har ansvaret att vittna om honom för hela världen.

7 Han jämför den Helige Anden med frekvenser på kortvågsradio: "Vi måste öva och

lära oss höra den stilla, lågmälda rösten, att aldrig bli förvirrade eller sluta lyssna på denna heliga frekvens på grund av för mycket störningar."

8 När han lärde sig flyga vann han en trofé som bästa pilotelev i sin klass.

Visdomsord

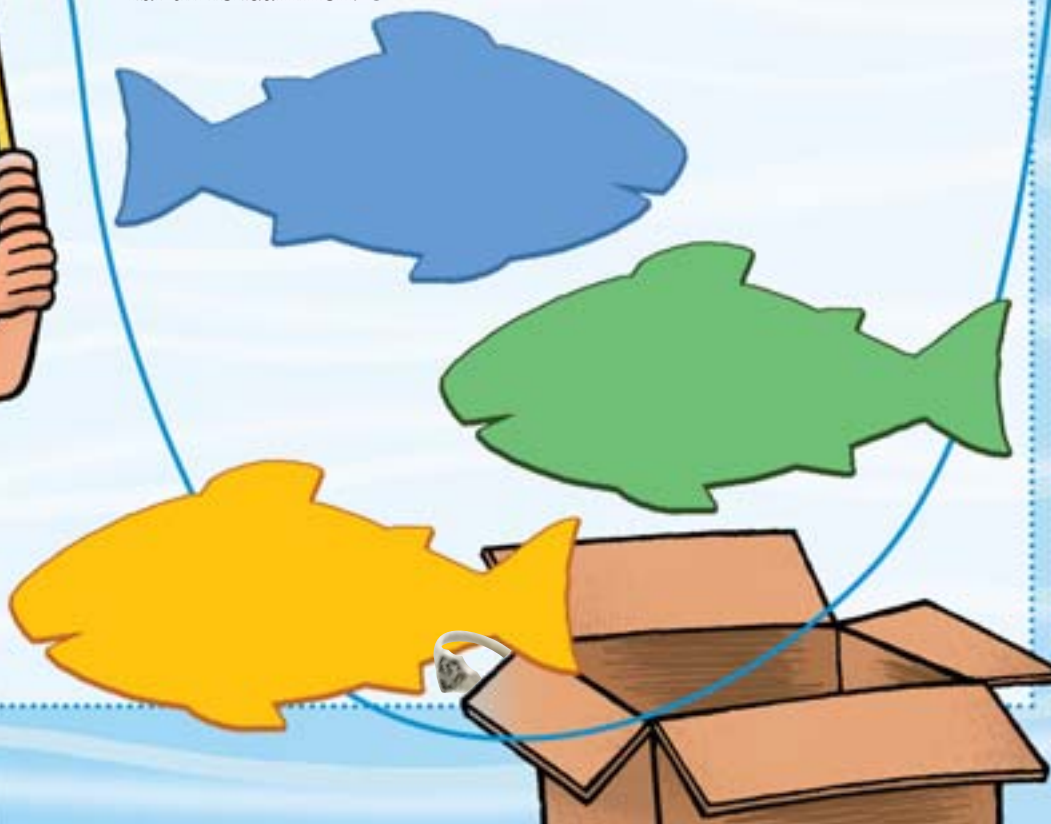
"Jesu Kristi evangelium ger oss den sanna och rätta informationen som vi kan styra vårt liv efter. Om vi tillåter den att bli en del av vårt system – vårt hjärta och sinne – så får vi veta vilka vi är, varifrån vi kom, varför vi är här och vilken vår slutliga bestämmelse är." ("Happy Landing", New Era, mars 1995, s 6)

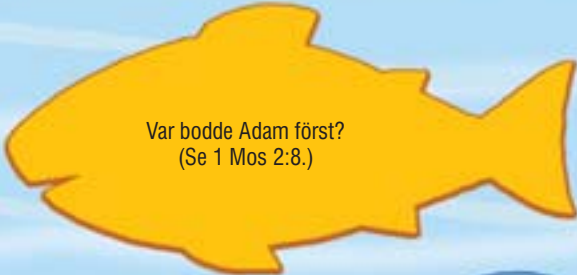

Fiska efter fakta i Gamla testamentet

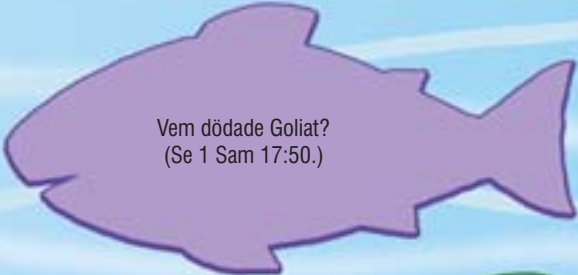
För att göra det här spelet och lägga det i din söndagslåda (se *Liabona*, juni 2006, s LS16) eller använda det på en hemafton så behöver du klister, sax, en magnet, ståltråds-gem, ett snöre på en meter och en pinne som är tillräckligt kort för att få plats i söndagslådan.

1. För att göra ett metspö knyter du fast pinnen i ena änden av snöret och magneten i den andra änden.
2. Klistra fast dessa två sidor på tjockt papper och klipp ut fiskarna. Sätt fast ett gem på nosen på varje fisk.
3. Lägg ut fiskarna i din tomma söndagslåda eller i en annan låda (som fiskdamm). Turas om att fånga fisk och besvara frågorna. Om spelaren inte vet svaret eller om svaret är fel så ska han eller hon slå upp skriftställehänvisningen och hitta det rätta svaret.
4. På de tre tomma fiskarna kan du skriva dina egna frågor om Gamla testamentet eller andra frågor om evangeliet. Du kan också göra fler fiskar till fiskdammen. ●

Var bodde Adam först?
(Se 1 Mos 2:8.)

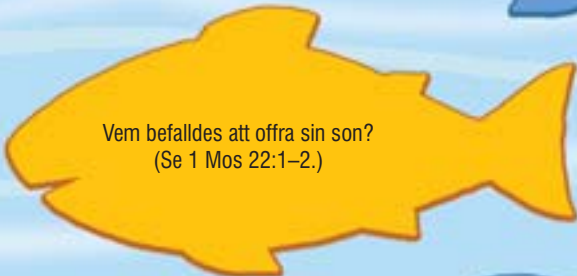
Vem dödade Goliat?
(Se 1 Sam 17:50.)

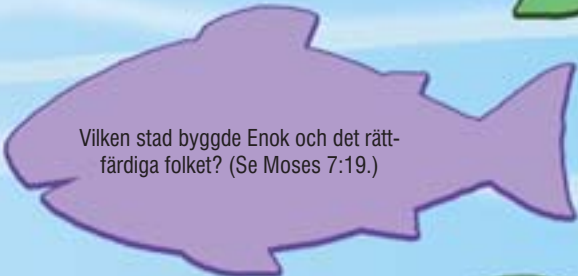
Vad heter den första boken i Gamla testamentet? (Se Bibeln.)

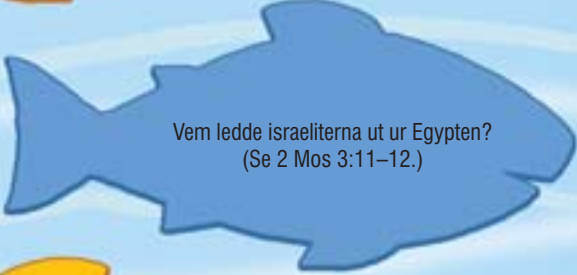
Vad heter den sista boken i Gamla testamentet? (Se Bibeln.)

Vem befalldes att offra sin son?
(Se 1 Mos 22:1–2.)

Vilken stad byggde Enok och det rättfärdiga folket? (Se Moses 7:19.)

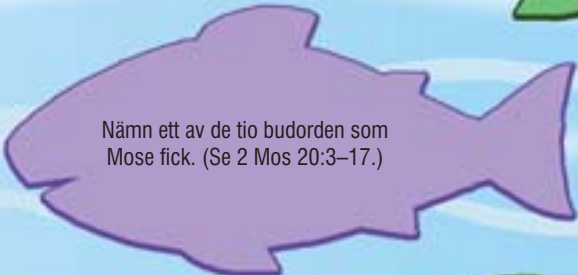
Vem ledde israeliterna ut ur Egypten?
(Se 2 Mos 3:11–12.)

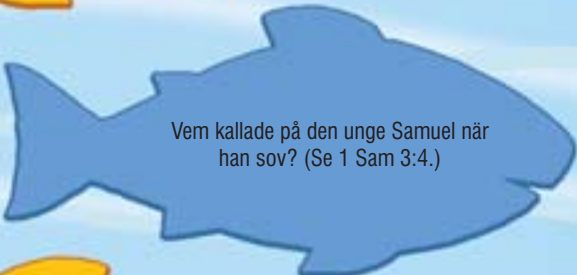
Vilken mat gav Herren israeliterna när de bodde i ödemarken?
(Se 2 Mos 16:11–15.)

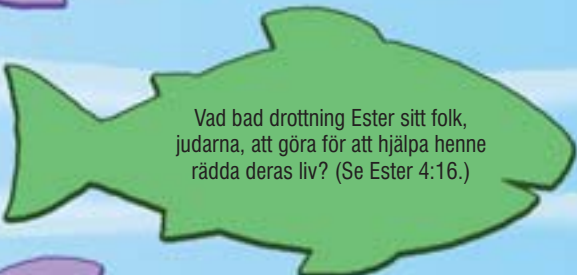
Vad hände Daniel när han bad trots att kung Darejaves förbjudit det?
(Se Daniel 6:16.)

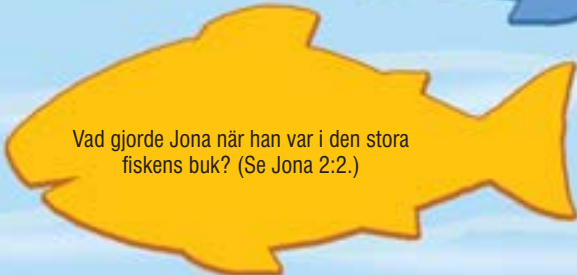
Nämn ett av de tio budorden som Mose fick. (Se 2 Mos 20:3–17.)

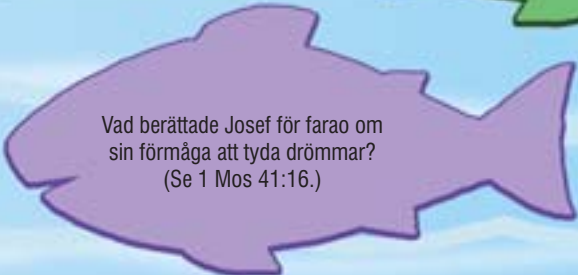
Vem kallade på den unge Samuel när han sov? (Se 1 Sam 3:4.)

Vad bad drottning Ester sitt folk, judarna, att göra för att hjälpa henne rädda deras liv? (Se Ester 4:16.)

Vad gjorde Jona när han var i den stora fiskens buk? (Se Jona 2:2.)

Vad berättade Josef för farao om sin förmåga att tyda drömmar?
(Se 1 Mos 41:16.)

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

NYA VÄNNER

MODIGA EVANGELIET

R VAL JOHNSON

Kyrkans tidningar

Vad skulle du göra om du var jättebra på karate och andra barn retade dig? Skulle du använda din talang till att ge igen? Kanske lära dem att inte retas mer?

Elvaåringe Eduardo Dourado vet vad han skulle göra – ingenting. Fastän några av hans skolkamrater retar

oss själva. När vi väljer att betala tionde, komma till

kyrkan och vara vänliga och visa respekt så utövar vi självkontroll.

Eduardos syster Marcella, 8 år, liknar honom mycket. Hon lär sig också självdisciplin. Liksom Eduardo kan

EDUARDO, MARIANA OCH MARCELLA DOURADO FRÅN RECIFE I BRASILIEN

honom för att han följer kyrkans normer så väljer han det rätta och vägrar att slåss. "Jag kan slå ner dem", säger han, "men jag vill inte göra någon illa. Ibland har jag behövt försvara mig, men jag försöker med andra saker först så att jag inte behöver slåss."

Som Jesus lärde struntar Eduardo i förölämpningar. Men det är inte alltid lätt. Eftersom han inte svär eller gör andra dåliga saker retas andra barn med honom. Ibland känner han sig ensam. Men han vet vad Jesus vill att han ska göra, och det är vad han väljer att göra.

Eduardos föräldrar, Eduardo Sr och Karine, säger att Eduardo är en bra lärjunge till Jesus. Han är snäll och vänlig. Han vet skillnaden mellan rätt och fel och är inte rädd att stå för det som är rätt. "Han är mycket modig i evangeliet", säger de, "och disciplinerad. Karate har hjälpt honom att lära sig självkontroll."

Man behöver naturligtvis inte ta karatelektioner för att lära sig självkontroll. Mycket av det vi gör i kyrkan lär oss att disciplinera

hon karate. Faktum är att hon ofta tränar tillsammans med Eduardo under deras pappas överinseende. Deras pappa började träna karate när Eduardo gjorde det. Alla tre har vunnit medaljer i stads- och regionaltävlingar i karate i Brasilien. Ibland har de vunnit första pris. Men hur mycket de än tycker

Längst till vänster: Eduardo och Marcella tränar karate tillsammans. Båda har vunnit medaljer i olika tävlingar.

Eduardo, Marcella och Mariana tillsammans med sina föräldrar Karine och Eduardo Sr.

Marcella, broder Dourado och Eduardo är de enda i familjen som tycker om att träna karate. Men alla i familjen tycker om att läsa Mormons bok.

om karate så tycker de om evangeliet mer.

De tycker särskilt mycket om Mormons bok. Broder Dourado har läst den 44 gånger. Eduardo läser den varje kväll och Marcella har nästan läst klart den för första gången.

"Marcella är disciplinerad, liksom sin bror", säger syster Dourado. "Hon är ett gott exempel." Hon ber tillsammans med sin familj och för sig själv innan hon går hemifrån varje morgon. Hennes mamma säger: "Ibland när resten av familjen är klar att åka så står hon fortfarande på knä."

Eduardo säger att hans syster gör halsband som hon säljer, och varje gång hon säljer ett så lägger hon med en gång undan pengar till tionde. Att betala tionde är något som Eduardo och Marcella har lärt sig av sina föräldrar. Broder och syster Dourado har alltid betalat tionde, också när de inte hade så mycket pengar. Liksom många gifta par i Brasilien har båda varit tvungna att arbeta för att försörja familjen.

Broder Dourado arbetar som polis och

som kommandörkapten i Brasiliens flygvapen. Han flyger helikoptrar och flygplan. Syster Dourado arbetar också inom polisväsendet. Hon lär fångvaktare hur man behandlar

fångar med respekt och hjälper dem att bli goda medborgare igen.

Eduardo och Marcella har en syster, Mariana, 10 år, som har egna talanger. Mariana prövade på karate en gång, men hon tyckte inte om det. Hon föredrar att läsa och sjunga. Liksom för karate kräver dessa aktiviteter också att man har självdisciplin. Och Mariana är bra på dem. Hon väljer att använda sina talanger på rätt sätt. Hon väljer ofta att läsa Mormons bok och studera för skolan. "Hon är duktig och gör bra ifrån sig i skolan", säger hennes mamma. Hon är också mycket kärleksfull och har en vacker sångröst. När hon sjunger "Our Savior's Love" (Frälsare god) (Hymns, nr 113) berör hon alla som lyssnar.

Både Mariana och Eduardo planerar att verka som missionärer när de blir äldre.

Eduardo tror att disciplinen han har lärt sig genom karate hjälper honom att bli en bättre missionär. "Liksom en missionär har jag lärt mig att vakna tidigt och gå på mina karatelektioner."

Han och hans systrar vet att det inte alltid är lätt att vara medlem i kyrkan. Men att följa Jesus är alltid rätt val. ●

KORERING FÖRBJUDEN

Daniel i lejongropen, av Scott Gustafson

"När [kungen] kom i närheten av gropen ropade han på Daniel med ängslig röst ... 'Daniel, du den levande Gudens tjänare, har din Gud, som du så oavbrutet dyrkar, kunnat rädda dig från lejonerna?'

Då svarade Daniel kungen: 'Må konungen leva för evigt!

Min Gud har sänt sin ängel och stängt till lejonens gap, så att de inte skadat mig.'" (Dan 6:20–22)

Ruinerna i
Panama Viejo
(omslagets
framsida) och Portobelo
(ovan) har stått i hundratals år och lär ut
något viktigt till unga medlemmar i kyrkan
som bygger personliga grundvalar som ska
bålla hela livet.